

Нам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
а Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
а Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXIII. Ч. 251. ДЖЕРСІ СІТІ і НЬО ЙОРК, ВІВТОРОК, 21-го ГРУДНЯ 1976 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, DECEMBER 21, 1976 No. 251. VOL. LXXXIII.

В РИМІ ВІДБУЛИСЯ НАРАДИ ДУХОВЕНСТВА І МИРЯН УПКЦЕРКВИ

Рим (УПСО Прес.). — 3 нагоди започаткування про чистостей 60-ліття священства Блаженнішого Патріарха Йосифа, о. д-р Іван Григор'єв, голова Українського Наукового Богословського Товариства, о. д-р Іван Музичка від Товариства Священників св. Андрія, д-р Петро Зелений, голова Українського Патріархального Свято-Об'єднання і д-р Миколай Навроцький, член Ради УПСО, д-р Богдан Лопчина, секретар Українського Академічного Об'єднання "Обнова", інж. Теодор Кудлик (голова) і д-р Юліан Заблудний від Центрального Патріархального Комітету у Великій Британії та д-р Василь Маркус, голова Союзу Братств і Сестричтв в Америці, містоголова Української Католицької Асоціації Преси і уповноважений Крайової Управи Товариства за Патріархальний Устрій в ЗСА.

Учасники докладно обговорили ситуацію в Українській Католицькій Церкві — так загальною у зв'язку з новими інтенціями Східної Конгрегації у справі нашої Церкви, як і частково, а саме прикрі відносини, які створилися в екархаті Великобританії та докіль існування традиційних парафій у Філадельфійській Архидієцезії. Вислід нарад задокументовано в спільному "Становищі", що його учасники підписали від своїх організацій і передали усім спискам — учасникам синодального нарад.

Зокрема представники духовенства і мирян оприлюднили нові невідповідні заклики Східної Конгрегації до українських парафій у Філадельфійській Архидієцезії. Вислід нарад задокументовано в спільному "Становищі", що його учасники підписали від своїх організацій і передали усім спискам — учасникам синодального нарад.

Зокрема представники духовенства і мирян оприлюднили нові невідповідні заклики Східної Конгрегації до українських парафій у Філадельфійській Архидієцезії. Вислід нарад задокументовано в спільному "Становищі", що його учасники підписали від своїх організацій і передали усім спискам — учасникам синодального нарад.

Українські ветерани в Нью-Йорку засвітили традиційну ялинку

Нью-Йорк (В. Т. ещ.). — Минулої п'ятниці, 17-го грудня, увечері, тут перед Українським Народним Домом на 2-й есені відбулося традиційне засвічення ялинки Українських Ветеранів, світла якої горітимуть протягом різдвяного сезону в честь воїнів-українців, які полягли в боях за волю України. Цей щорічний звичай започаткував і продовжує Координаційний Комітет Українських і Українсько-Американських Комбатантських Організацій Нью-Йорку.

Під ялинкою, яка розміщена на балдахні Українського Народного Дому, виднів напис англійською мовою, який повідомляв, що ця ялинка українських ветеранів — це "ялинка миру". Адвокат Володимир Стек, який саме видіграв пропозицію встановити цей звичай засвічення ялинки, та Гр. Полці були майстрами церемонії на щогорічній імпрезі, яка, не зважаючи

на дуже холодну погоду, привадила велику кількість людей, зокрема пластову і суміську молодь.

Голова Координаційного Комітету ветеранів, виголосив промову в українській мові, в якій пояснив символіку засвічення ялинки, згадав про наші різдвяні традиції та сказав, що ця ялинка — "це салют для тих, що загинули за Україну". Відтак адвокат В. Стек сказав коротку промову англійською мовою, зазначаючи, що ця ялинка не тільки за тих, які загинули в боях за волю України, а також в честь тих, які тепер в соювських тюрмах і концтаборах караються за Україну.

Описав хор "Молода Думка", перелік мали співаки Аня Тершаковська і Орест Шуль держали нашу традиційну різдвяну зірку, та мішанин хорів "Думка" спільно заспівали "Добрий вечір тобі", а старша "Думка" сама виконала "Десь пошею". Обом хорам диригував Семен Комірич.

Учасність "Молодої Думки" в тій імпрезі була уможливлена на фінансовою допомогою Ради для справ мистецтв стейту Нью-Йорку.

На закінчення зібрані на цій імпрезі ветерани та гості спонтанно проспівали "Бог Прелівний" і "Нова радість стала".

Засвічення ялинки українських ветеранів у Нью-Йорку відбулося 17-го грудня, увечері, перед Українським Народним Домом на 2-й есені. На ялинці висіли свічки, а під нею — напис англійською мовою: "CO ORIGINATED UKRAINIAN AMERICAN VETERANS TREE OF PEACE".

КАРТЕР НАЙМЕНУВАВ ДАЛЬШИХ ЧЛЕНІВ СВОГО УРЯДУ

Плейс, Джорджія. — Новообраний президент Джиммі Картер у суботу, 18-го грудня, найменував губернатора Сісела Андруса з Айдаго на пост секретаря внутрішніх справ і заповів, що протягом надходячого тижня найменує з інших членів кабінету та інших високих урядовців.

Представляючи Андруса на пресовій конференції, Картер підкреслив, що його номінації на секретаря внутрішніх справ є знаменитим адміністратором, який переорганізував структуру уряду стейту Айдаго та знав про свої програми збереження довкілля.

Він також сказав, що старість не повинна бути перешкодою для виконання своїх обов'язків. Він також сказав, що старість не повинна бути перешкодою для виконання своїх обов'язків.

Того самого дня Джиммі Картер відвів розмову з колишнім секретарем оборони Джеймсом Шлесінджером і натякнув, що Шлесінджер може стати секретарем Департаменту для справ енергії, який ще не існує, але Картер задумується над створенням його.

Тасміна Служба охоронятиме Кіссінджера після зміни уряду

Вашингтон. — З уваги на те, що в минулому і тепер до Білого Дому та Державного департаменту наливало багато погроз на життя державного секретаря Генрі Кіссінджера, теперішній уряд президента Джералда Форда розглядає пропозицію звернення до Конгресу, щоб схвалив спеціальний закон, який дозволить би Тасміні Службі охороняти Кіссінджера навіть після інавгурації Джиммі Картера на пост президента ЗСА 20-го січня наступного року.

В той день Кіссінджер стане приватною особою і, згідно з теперішнім законом, не матиме більше охорони Тасмін Служби. Закон передбачує, що таку охорону матимуть тільки колишні президенти та їхні родини, як і раніше вдові по президентах.

Країни — продуценти нафти підвищать ціни на 15 відсотків

Квартар. — Більшість членів Організації Країн-Експортерів Нафти (ОПЕК) у п'ятницю, 17-го грудня, вирішили підвищити ціни нафтової ропи на 15 відсотків протягом наступного року. Тільки Саудівська Аравія та Об'єднані Арабські Емірати заявили, що підвищать свої ціни лише на 5 відсотків.

Президент Джералд Форд і новообраний президент Джиммі Картер похвально висловилися про рішення Саудівської Аравії та Об'єднаних Арабських Еміратів обмежити підвищення в ціні, натомість наставували 11 інших членів ОПЕК-у за те, що можуть спричинити інфляцію в цілому світі. Президент Форд назвав це держави, які планують встановити 15-відсоткову підвищення на нафту, "невідповідними" і закликав їх передумати своє рішення.

Джиммі Картер, висловлюючи похвалу двома арабським державам, які вирішили обмежити підвищення до 5 відсотків, сказав, що не може погодитися на вимогу Саудівської Аравії, щоб його уряд тепер "віддичився" тим, що займає більш проарабське становище в конфлікті між Ізраїлем і арабським світом, що прикладатиме більше уваги допомозі білинім країнам. Картер, вважає, що Вашингтон не може дозволити, щоб інші країни диктували закордонну політику Америки.

Вашингтон. — Більшість членів Організації Країн-Експортерів Нафти (ОПЕК) у п'ятницю, 17-го грудня, вирішили підвищити ціни нафтової ропи на 15 відсотків протягом наступного року. Тільки Саудівська Аравія та Об'єднані Арабські Емірати заявили, що підвищать свої ціни лише на 5 відсотків.

Президент Джералд Форд і новообраний президент Джиммі Картер похвально висловилися про рішення Саудівської Аравії та Об'єднаних Арабських Еміратів обмежити підвищення в ціні, натомість наставували 11 інших членів ОПЕК-у за те, що можуть спричинити інфляцію в цілому світі. Президент Форд назвав це держави, які планують встановити 15-відсоткову підвищення на нафту, "невідповідними" і закликав їх передумати своє рішення.

Інж. Євген Івашків — новий „війт“ нью-йоркської громади

Нью-Йорк (В. Л. ць.). — У висліді Річних Загальних Зборів Комітету Об'єднаних Українсько-Американських Організацій Великого Нью-Йорку — Метрополітально-Городу УКА, які відбулися тут в суботу, 18-го грудня ц.р. в Українському Народному Домі в присутності 60-х представників складових організацій, інж. Євген Івашків, політичний і суспільно-громадський діяч, колишнього голову Товариства Українських Інженерів Америки і теперішнього секретаря Комітету будови церкви св. Юра, обрано через аклямацію новим „війтом“ нью-йоркської громади на 1977 рік. На пропозицію Номінаційної комісії, до якої входили М. Грицькович — голова, Стефанія Саладан, Ірина Куровицька, Микола Хомачук, ред. В. Левенець і д-р Аскольд Лозинський та яка діяла від листопада, до управи одноголосно були обрані: мгр І. Базарко — представник до Централі УКА, д-р А. Лозинський, інж. Ю. Гончаренко, адв. Ю. Волинський, пані Грина Куровицька — заступники голови; Леся Гой і Розалія Полці — секретарі; М. Хомачук — фінансовий референт, проф. д-р І. Соневський — культ-освітній референт, лйтенант Гарі Полці — референт зв'язків з місцевими чинниками, Я. Косановський — організаційний референт, С. Чума — імпрезовий, ред. В. Левенець, ред. І. Дябога і Мар-

та Бачинська — референти преси, М. Кузик, Л. Пришляк і М. Барна — референти УНФонду, А. Ластовицький і Єлисавета Сидор Чарторийська — референти молоді, кап. М. Лучов — референт парад і великих маніфестацій, Т. Гіряк — референт оформлення сцени, Г. Яремчук — господарський референт; вільні члени: М. Салдан, М. Юзенів, Дарія Степаняк, д-р Іван Серант, М. Грицькович, Т. Шевчук, М. Коцка, А. Прудка, І. Віток (представник Асторії), І. Хома (представник Брукліну), С. Селешко, д-р О. Соколинський, проф. П. Андрієвич-Данчук і Василь Магаль. До Контрольної комісії увійшли: мгр Іван Винник — голова, д-р І. Фліс, Іванна Бенцаль, Олена Гентіш, Марія Лозинська і Р. Курка, а до Товариського суду: д-р В. Савчук — голова, д-р Ірина Падох, Стефанія Саладан, адв. О. Германюк і рад. В. Палідвор.

Збори, які проходили у погідній і конструктивній атмосфері, відкрили о год. 4-й уступаючий голова КО-УАО д-р В. Савчук, а рад. В. Палідвор у відсутності духовників, започаткував їх молитвою. До діловитих зборів причинилась також Президія під керівництвом мгра Івана Винника. До Президії, крім названого, входили ще: д-р Ірина Падох — заступник голови, Євгенія Кузьмович і Оксана Байко — секретарі, мгр (Закінчення на стор. 5-й)

Засвічення ялинки українських ветеранів у Нью-Йорку відбулося 17-го грудня, увечері, перед Українським Народним Домом на 2-й есені. На ялинці висіли свічки, а під нею — напис англійською мовою: "CO ORIGINATED UKRAINIAN AMERICAN VETERANS TREE OF PEACE".

МОСКВА ВИМІНЯЛА БУКОВСЬКОГО ЗА КОРВАЛЯНА

В. Буківський

Люб Корваляна

Москва. — Ще в п'ятницю, 17-го грудня ц.р. дисидентські джерела поінформували західних кореспондентів, що Советський Союз звільнить з в'язниці і дасть дозвол на вїзд за кордон Володимира Буківського, відомого російського дисидента, в заміну за лідера Комуністичної партії Чиле, який від часу повалення уряду президента Алєнде перебував у в'язниці. Посередниками цієї угоди, були американські речники. В міжчасі 35-річний біолог В. Буківський, його мама, сестра і 15-річний несіж прибули літаком советської лінії до Швайцарії. Рівночасно до Швайцарії привезли лідера чилійських комуністів Любу Корваляна і його дружину. Виміна відбулася на летовищі Кьютен біля Цюриху, де у тій самій годині прилетіли літаки советського Аерофлоту і німецького Лютганса. Виміна тривала 43 хвилини. Поліційні чинники на летовищі інформують, що Люб Корвалян і його жінка вийшли до літального судна, а після погодження з Буківським і його родиною, відлетіли до Москви. Буківський натомість зустрінувся коротко з кореспондентами в окремому приміщенні на летовищі, заявивши, що „я щасливий, що знайшовся на волі, але я дуже втомлений". Показу-

ючи знаки на руках віп кай дан, які були зняті тільки при виході з літака, Буківський відмітив, що він почувався дуже погано. Побачивши настрелівість репортерів, мати Буківського просила кореспондентів залишити її сина в спокої, бо він „замучений і хворий". Згідно із скупими інформаціями родини Буківських їх на скору руку вивезли на військове летовище під Москвою куди агенти КГБ привезли з в'язниці закуто-го Буківського і, не сказавши ні слова, посадили до літака. При тому советська преса інформувала тільки про вїзд до Советського Союзу Любу Корваляна, вихвалюючи при тому „миж народну солідарність" комуністів, але ні словом не згадала про звільнення Буківського. Родина Буківських покищо задержалась у Швайцарії, а потім планує переїхати до англій куди їх запросив британський актор Девід Маркам.

Західна преса відмічує, що ідея виміни спершу вийшла від академіка Андрія Сахарова, а після погодження чилійського уряду, ініціативу перебрали американські чинники, які довели справу до кінця.

Лідер чилійських комуністів прибув до Москви в неділю, 19-го грудня ц.р. і вже таки на летовищі склав подяку Брежнєву за допомогу у звільненні.

В 1972 році Стефанія Шабатура, в числі багатьох інших представників української інтелігенції, була заарештована і обвинувачена в „антисоветській агітації та пропаганді" і засуджена Лівським обласним судом на 5 років позбавлення волі у виправно-трудовій колонії суворого режиму і на 3 роки заслання.

Від 1973 року вона перебуває в Мордовії, в таборі суворого режиму для жінок політичних в'язнів (Мордовська АССР, ст. Потьма, пос. Барашево, учреждение ЖХ-385/3-4). Тому, що Стефанія Шабатура відмовляється від припинення примусової праці — систематично жорстоко карують, тортурують — часто тримають її в внутрішній таборній тюрмі — в карцері та в т.зв. приміщенні тюремного типу (ПКТ). (Внутрішня таборна тюрма знаходиться на території жіночого карного табору).

МАЛЬВА ЛАНДА ГОСТРО ЗАСУДЖУЄ ЗНУЩАННЯ НАД СТЕФАНІЄЮ ШАБАТУРОЮ, ЗАКЛИКАЄ ДО ЇЇ ОБОРОНИ

Нью-Йорк (Пресова Служба ЗП УГВР). — Відома з людяності та мужності російська діячка Мальва Ланда знову звернулася до світової громадськості тим разом в обороні української художниці Стефанії Шабатури. (Зовсім недавно вона виступила на захист Івана Світличного). М. Ланда детально розповіла про те, як брутально знущаються органи КГБ над Шабатурою, як знищують її мистецькі твори, та звисав діячку культури світу шукати шляхів допомоги ув'язненій художниці. Звернення Ланди поширюється у самвидаві СССР і звідти попаде за кордон. Передаємо повний його текст.

„Художникам Людям доброї волі Міжнародній Амністії Комісії прав людини ООН Конфісують і передають на спалення твори праці політичних в'язнів — в'язнів совіти. Художниці Стефанії Шабатури офіційно повідомили, що всі її твори — ескіси й рисунки — будуть спалені. Стефанія Шабатура, 1937 року народження, відома українська художниця; її голбени неодноразово виставлялись на обласних, республіканських, всесоюзних і міжнародних виставках.

В 1972 році Стефанія Шабатура, в числі багатьох інших представників української інтелігенції, була заарештована і обвинувачена в „антисоветській агітації та пропаганді" і засуджена Лівським обласним судом на 5 років позбавлення волі у виправно-трудовій колонії суворого режиму і на 3 роки заслання.

Від 1973 року вона перебуває в Мордовії, в таборі суворого режиму для жінок політичних в'язнів (Мордовська АССР, ст. Потьма, пос. Барашево, учреждение ЖХ-385/3-4). Тому, що Стефанія Шабатура відмовляється від припинення примусової праці — систематично жорстоко карують, тортурують — часто тримають її в внутрішній таборній тюрмі — в карцері та в т.зв. приміщенні тюремного типу (ПКТ). (Внутрішня таборна тюрма знаходиться на території жіночого карного табору).

При кінці 1975 року Стефанію Шабатуру возили до Львова (там вона жила до арешту) на „перевиховання". Однак і у Львівській тюрмі Стефанія Шабатура продовжувала бути собою. Як і попередні роки ув'язнення, у день прав людини, 10 грудня 1975 року вона вела голодувку — протест проти грубого порушення прав людини в СССР. Вона не відкидала голодувки і не припинила її після впертих перекупування представника Лівського КГБ Шумейка (за припинення голодувки їй обіцяли дати побачення з матір'ю — Стефанією Шабатурою, що вона „ще пожаліє" за свою неупослухливість).

Зразу після повернення Стефанії Шабатури до табору, ще на вахті, її прочитали акт: усі забрані від неї перед вїздом рисунки передані на спалення як „абстрактні" й „образя для табору". Знищено понад 70 ескісів і понад 150 рисунків — усе, що забрала від С. Шабатури перед її відправленням до Львова, все, що їй не вважалося на неможливі обставини, вдалося зробити під час ув'язнення. Єдиним мотивом знищення ескісів було те, що вони були присвячені політичним в'язням, теперішнім і колишнім.

Багато ескісів присвячені людям, які ніколи не сиділи у в'язниці, багато присвячені дітям — усі вони також знищені, спалені, як повідомлено С. Шабатури і її співв'язнів. Спалені ескіси були присвячені (Закінчення на стор. 5-й)

Відбулися збори членів АДУК — ЗСА

Нью-Йорк (Лж.). — У приміщенні нового Дому ОВФ в Нью-Йорку 12 грудня ц.р. відбулися інформаційні збори членів Асоціації Діахів Української Культури у ЗСА, якими провадив голова ГУ АДУК-ЗСА ред. Л. Полтава. На збори через хворобу не зміг прибути голова ГУ АДУК у Вільному Сіті д-р Богдан Стебельський. У зборах взяли участь члени АДУК з Нью-Йорку, Філадельфії, Боффало, Йонкерсу, зокрема пані І. Павлове: Алла Косовська-Давиденко, інж. І. Жуковський, інж. Р. Степаняк, Марія Матійко, Оксана Керч, Люба Сілецька, Стефанія Бернадина, Мирослава Ласовська, Даша Прошак, Катерина Чічко-Андрієнко, Галина Полтава, М. Яблонський, ред. С. Женецький, О. Старостяк, Жан Ласовський — заступник голови ГУ Асоціації Діахів Культури у ЗСА.

Після інформації голови ГУ Управи про початки реактивізації АДУК у ЗСА, відновлення членства із вплатами 10 дол. річно (за виключенням пенсіонерів, студентів і кількох членів АДУК з однієї родини) відновлення членів в Управі Відділу АДУК у різних містах Америки та їх згодушення на адресу Головної Управи: АДУК, 136 Друга есеня, Нью-Йорк, 10003, учасники зборів висловили свої думки, пропозиції та побажання, скеровані на активізацію праці. Асоціація має два головні завдання: зберігати й розвивати українську мову й національну культуру за кордоном і поборювати геноцидну політику Москви супроти української мови й культури в окупованій Україні.

Розпочато заходи для одержання АДУК-ЗСА статусу неприбуткової культурної крайової установи. До УКАК введено прохання про прийняття Асоціації в члени, як крайової організації. В стані оформлення є Головна Управа АДУК-ЗСА, до якої дотепер увійшли крім голови — містоголова Ждан Ласовський, секретар і скарбник п-і Алла Косовська-Давиденко, п-і Катерина Чічко-Андрієнко, маестро Михайло Черешньовський, будуть дібрані репрезентанти з різних міст ЗСА, до Управи Відділу АДУК у Нью-Йорку, що також перебуває в стані організації, увійшли: редактор Л. Полтава, як тимчасовий голова, секретар і скарбник п-і Марія Матійко, члени Управи: інж. Роман Степаняк, Михайло Яблонський, та як зв'язковий із Літературно-Мистецьким Клубом у Нью-Йорку, з яким Відділ АДУК пообіцяв співпрацю — інж. Іван Жуковський.

Асоціація творить Відділи в містах, де є 5 і більше членів, абож Представництва, а також Гуртки прихильників АДУК. Членами АДУК можуть стати всі працівники в будь-якій діяльності української культури в Америці, не лише письменники, мистці-маліри, солісти-співаки чи музиканти. Ними можуть стати учителі українських шкіл, бібліотекарі, керівники і члени хорів, фотографі-світлови, учасники показів мод і ін. задля збереження українських традицій, також усі активні прихильники АДУК, що беруть участь у будь-якій формі в праці для розвитку і збереження української мови, культури й традицій у Американській Державі серед нашої спільноти, або виступають в обороні нашої культури від московсько-большевиської полінищення в Україні. (Лж.).

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montebello Street, Jersey City, N.J. 07303. Application to change frequency to "Daily except Mondays and holidays" pending at Jersey City, New Jersey.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918

Статті і дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за змістом. Редакція застерігає своїх членів у потребі не направляти і скорочувати надіслані матеріали, незалежно від матеріалу повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши за адресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНАОу 65¢ м.с. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Добрий вибір

Найменування новообраним президентом Джиммі Картером п'ятих нових членів його уряду: д-р Майкел Блументаль на секретаря скарбу, конгресмена Брока Адамса на секретаря транспорту, проф. Збігнева Бжезінського на пост Спеціального асистента для справ крайової безпеки, д-р Чарлс Шульц на голову Ради Економічних Доради і негритянського конгресмена Ендію Янга на пост амбасадора ЗСА до Об'єднаних Націй — викликало опрацювану позитивну реакцію тут і за кордоном.

Майкел Блументаль — це уродженець Німеччини, який вже в ЗСА здобув науковий ступінь доктора економічних наук, спеціалізуючись у міжнародних фінансових справах, служив на важливих постах за президентів Джона Кеннеді та Ліндона Джонсона, зокрема був головним представником ЗСА під час переговорів з іншими державами щодо міжнародної торгівлі. Його кваліфікація та попередня практика в уряді та приватній індустрії вийде уже на користь країні, бо Джиммі Картер вже раніше зазначав, що його секретар скарбу відіграватиме важливу роль не тільки у внутрішній, але і різном у закордонній політиці ЗСА.

Новоназначений секретар транспорту, конгресмен Брок Адамс, теж має кваліфікації знаменитого вив'язатися з його обов'язків. В колі спеціалізувався в економіці, а різном закінчив право. Від 1964 року він служить в Палаті Репрезентантів, де був членом комісії внутрішньої і закордонної торгівлі, транспорту, бюджету та інших. З усіх законодавчих його вважають найбільшим експертом в ділянці транспорту та в справах, які стосуються проблем великих міст. Сподіваються, що на пості секретаря транспорту Брок Адамс прикладе всіх зусиль, щоб оживити занепадаючу залізничну систему ЗСА та поліпшити всі інші засоби транспорту.

Добрим вибором треба зокрема вважати найменування д-ра Збігнева Бжезінського на важливий пост спеціального асистента для справ крайової безпеки, головним завданням якого буде координувати діяльність Державного департаменту, Департаменту оборони і скарбу та розвідного сектора, як різном бути дорадником в справах закордонної політики. Народження у Польщі д-р Бжезінський має знамениті кваліфікації на цей пост, бо він є професором політичних наук в Колумбійському університеті, і, як спеціаліст щодо питань Східної Європи, очолює Інститут для справ комунізму. Крім того, він вже раніше був політичним дорадником Державного департаменту і протягом довгих років дорадником чільних демократів, включно з Джиммі Картером, в ділянці закордонних справ. З його праць і публічних виступів можна сподіватися, що хоча він підтримуватиме старання політичні відносини із СССР, то, знаючи добре настановлення комуністичних лідерів і обставини в Союзі, він зможе бути в його сателітах, старатиметься своїми порадами довести до того, щоб політика "детанту" дійсно приносила обопільні користі, а не сприяла тільки імперіалістичним задумам Москви. Його знання підсвідомої діяльності повинно довести до більш реалістичної політики Вашингтону відносно Москви.

Найменування д-ра Чарлса Шульца на голову Ради Економічних Доради Білого Дому різном треба вітати, бо Ч. Шульц не тільки видатний економіст, який в своїх наукових працях і на пості старшого науковця престижного Інституту Брукінгса у Вашингтоні виділював ряд оригінальних економічних теорій, які тепер застосовані багатьма державами, але також має за собою практичну службу в уряді, займаючи різні важливі пости.

Конгресмен Ендію Янг, майбутній амбасадор ЗСА до ООН — це здібний законодавець, який добре обізнаний із питаннями закордонної політики, і напевно причиниться до поліпшення відносин між ЗСА та країнами "третього світу".

Отже, всі особи, яких Джиммі Картер досі наймував на важливі пости — це високо кваліфіковані люди і треба підкреслити, що Картер брав під увагу власні їхні кваліфікації, а не політичні переконання. Такий спосіб підбирання високих урядовців може вийти тільки на користь країні.

РЕЗОЛЮЦІЯ

Дванадцятого Конгресу Українців Америки

що відбувся в Нью-Йорку, в готелі "Амерікан", у дні 8, 9 і 10 жовтня 1976 року

— у 200-ліття Американської Революції і Незалежності, — у 100-ліття поселення українців на землі Вашингтона.

4

а) кожна працююча родина повинна платити щомісячно \$25 річно, при чому з цієї суми буде включено \$5 річної вкладки на потреби СКВУ;

б) емерити та особи без сталого заробітку платять по \$10 річно, а хто не в силі — тільки добровільний даток;

в) студенти — мінімальну суму \$2 річно;

г) кожна екскурсія центральною крайовою організацією не менше як \$150;

д) кожна інша організація — не менше як \$25.

Організації вкладають свої річні вкладки до СКВУ на підставі статуту СКВУ.

II. Фінансова Комісія закликає всі українські Братські Союзи, Кредитівки, Шадівки й інші фінансові установи значно збільшити свої пожертви на потреби УККА.

III. Фінансова Комісія вважає, що нашою метою повинно бути, щоб усі працюючі українські громадяни і громадянки стали постійними платниками Українського Народного Фонду і тим забезпечили б фінансову базу для праці УККА.

IV. Беручи до уваги, що українське шкільництво має поважні і дуже відповідальні завдання, Фінансова Комісія рекомендує УККА збільшити фінансову підтримку Шкільної Ради згідно з її вимогами та конкретними потребами.

V. У зв'язку із заплануванням заснування Українського Інформаційного Центру УККА в столиці ЗСА, Вашингтоні, Фінансова Комісія XII Конгресу рекомендує і доручає новообраній Екзекутиві УККА скласти по можливості якнайшорше ширшу фінансову комісію,

В. Левеніс

МОСКВА НЕ ДАРМУЄ

Треба сказати на самому початку, що напелені догадки Москви і її кінські спонсори виступають в житті українського поселення у вітчизні країн світу розбрат і дволикі заходи особливо були посилені в 1960-х роках — закінчилися повним неспіхом, якщо не сказати крахом. Це, очевидно, не значить, що спроби ці закінчені. Навпаки, їх посилено, а зміною тільки методів і застосування більш вишуканих способів, допущували їх до обставин часу. Доказом цього може послужити хоч би звернення Комітету Українців Канади, надруковане в українській пресі в листопаді ц. р., у якому поновно осуджується культурний обмін між Канадою і Советським Союзом, як односторонній і шкідливий не тільки для Канади, як держави, але в першу чергу для її населення, яке складається з багатьох національностей. Установиці КУК зокрема звертається увагу, що уряди СССР і УССР не допускають з виступами українських хорів з Канади, за винятком тих, які є спрjemливі для советського режиму. Також канадські публікації українською мовою заборонені в Україні, тоді коли советські вільно продаються поза кордонами СССР. Покликаючись на Гельсінкську Декларацію, КУК рекомендує урядові Канади припинити односторонній обмін, який являється советською інфільтраційною пропагандою. Можна б навести також численні інші факти, які вказують на продовження одностороннього без сумніву шкідливого культурного обміну, який приносить більше лиха, як користі.

Однак ми, особливо наша провідна верства і її відповідальні особи, які формують опінію суспільства, ставимось до цієї переважної справи досить легковажно, щоб не сказати байдуже, не вбачаючи в цьому ніякої загрози для української диспори, особливо для молодого і достояного покоління. Можливо, що однією з причин нашої неувважливості може бути й те, що ми не звикли думати категоріями часу. Щого нам завдяки в історії бракувало, і тому ми прогавили не одну сприятливу політичну нагоду. Другим нашим манкаментом є наша легковірність. Ми практично в усі вимоги, ми вірили в часі визвольних змагань 1917-21 рр. в соціалістичну справедливість, хоч мали наглядні докази, що соціалісти Східних і Західних народів борються в першу чергу інтересів своїх народів; ми вірили в гасла "свободи", хоч знали, що їх голосить кожний завоювальник; ми вірили (правда не всі) в "революційний" режим в СССР в 1960-х роках, послаблення терору окупанта і його "незайнятість" політичною еміграцією; ми вірили також в обопільні користі "культурного обміну" та виступи серед нас т. зв. "культурних діячів", пропалували їхні виступи на сторінках національної преси тощо.

Біда, на нашу галку, також в тому, що ми надто переносимо значення культурного обміну для українських поселенців, а зокрема для якої запланувала 5 збірку пожертв до Спеціального Фонду для постійного фінансування цього Центру у Вашингтоні.

VII. У ПРОФЕСІЙНИХ СПРАВАХ

Під час сесії Професійної Комісії схвалено такі резолюції:

1. Постійно стежити за подіями в Україні і ставати в обороні української мови, культури та науки. Проводити акцію в обороні переслідуваних українських патріотів на рідних землях.

2. Інтенсивно ангажувати українську молодь в Америці до своїх товариств і плянувати активізувати діяльність її організації.

3. Включати поодиноких членів в американське політичне життя на локальній базі і в такий спосіб поширювати свої впливи на політичні чинники та публічну опінію.

4. Дбати про конструктивну участь професіоналів у громадських установах та організаціях.

5. Стежити за професійними одиницями, які здобули поважні позиції в американському професійному й науковому світі, притягати їх до організованого українського життя та використовувати їхній вплив і престиж для поширення доброї слави українського імені та симпатій до українців серед американського суспільства.

6. Подбати про забезпечення на майбутнє ефективного провладу в українській громаді. В тому напрямі Професійна Комісія пропонує влаштування програмових і вишкільних семінарів для вивчення методів і техніки громадських провідників.

VII. У ЦЕРКОВНИХ СПРАВАХ

XII Конгрес Українців Америки, розглянувши трагічне положення Українських Церков в Україні і ствердивши непохитність і відданість українському народу до віри і традицій своїх батьків, не зважаючи на нищівну політику московського окупантського режиму в Україні:

1. Вітає Його Блаженство Йосифа Першого, Патріарха Української Помісної Католицької Церкви та Кардинала Вселенської Католицької Церкви та висловлює йому щирі подяку за його багатомовний привіт нашому Конгресові, який звучить:

Марія Барагура

1977 — Рік СФУЖО

Український жіночий рух, початки якого сягають двох останніх десятиліть минулого століття, впродовж свого драматичного і буремного розвитку проходив різні організаційні фази — від окремих жіночих організацій до їх об'єднань на крайовій, а згодом і світовій базі.

Вже в 1919 р. постало національне об'єднання українського жіноцтва у відомий Організаційний Центр — Українська Жіноча Національна Рада, всеукраїнська жіноча центральна й репрезентативна діяльність Софії Русової УЖНР стала членом Міжнародної Жіночої Ради в Осло (1920), як легальний повноважений представник українського жіноцтва на міжнародному форумі. Але через окупацію Української Держави москвинськими більшовиками УЖНР мусила припинити своє існування.

Друга, підказана історичним моментом, спроба мобілізувати всіх наявних організацій жіночих сил для спільної дії і репрезентативності — це Всесвітній Союз Українок, покликаний до життя в 1937 році Українським Жіночим Конгресом, що відбувся в Станіславові в 1934 році. Але й цей Союз не зміг розгорнути діяльності через репресії польського уряду (закриття Союзу Українок у Львові в 1938 р.) і через спалах Другої світової війни. Восинний час і німецька окупація дали мінімальні можливості праці початково в лавах Жіночої Служби України, а після її закриття німецькою владою в прибудові УДК у формі Жіночої Секції.

На скитальщині в Німеччині жіночий з'їзд поклав до життя у 1945 р. Об'єднання Українських Жінок на Еміграції. Воно цілою своєю зборищиною характером, бо згуртувало жіноцтво з усіх земель України, що досі було розділене кордонами, але через історично — політичний катаклізм знайшлося спільно на вигнанні.

Коли політичні умови востаннє обмежили, а то й унеможливили праці організованого українського жіноцтва в рідному краю й на скитальщині, то жіночі організації, зокрема в ЗСА й Канаді, які почали свою діяльність з 1925 р. мали всі дані розвинути чисельно і розгорнути всебічну діяльність. Але ці організації, зокрема найстарша і найважливіша в Україні, які несуть головний тягар боротьби з ворогом. Але це може статися тільки при передумові повного поширення і репрезентативності принципів, тобто відкинення всякої співпраці з ворогом, в тому числі з режимом в Україні, а тоді легше буде устояти далішні методи боротьби з експонентами комуністичного імперіалізму за кордоном.

Успіху в боротьбі з ворогом, який змагається з нами, дає тільки принцип співпраці з ворогом, в тому числі з режимом в Україні, а тоді легше буде устояти далішні методи боротьби з експонентами комуністичного імперіалізму за кордоном.

„Світлий Конгресу УККА!“

„Злука всіх проводів Товариств у Вашому Конгресі стає могутнім чинником у нашому церковному і національному житті. Треба знехвалювати всі розбіжності й вказати один спільний напрям в остаточному діянні для всіх, і це буде великий подвиг в нашому житті. Дай Боже, щоб Ваш Конгрес уніфікував якнайкращими успіхами та й вказав дорогу для всього Українського Народу.“

„Не маючи змоги брати участі особисто, пересилаю оцим нашім Патріарше Благословення.“

„Благословення Господи на Вас!“

„Йосиф. Патріарх“.

2. Вітає Первоієрархів і Владик Українських Православної й Католицької Церков та Провід Українських Протестантських Церков, та дякує їм за тісну співпрацю з УККА в ділянці оборони прав людини в Україні та Церкві в Віри українського народу.

3. Закликає всю українську спільноту всіма доступними засобами підтримувати змагання українського народу за людське право свободного вірування в Бога, а особливо в цьому році, який СКВУ проголосив „Роком Оборони Церкви й Віри в Україні“.

4. Закликає до об'єднаної співпраці Ієрархій, духовенства й мирянства з змаганнями Українських Церков за їх самоуправління.

5. З призначенням відзначує всенародну акцію патріаршого руху, яку очолюють в ЗСА Рада Українських Організацій за Патріархальний Помісний УКЦеркв та Крайове Товариство за Патріархальний Устрій УКЦеркв, які особливо причиняться для підтримки Владик у їх заходах завершення УКЦеркв патріархатом.

IX. В СПРАВІ ДЕКОЛОНІЗАЦІЇ СССР

XII Конгрес УККА переконаний, що Спеціальний Комітет Про Положення Щодо Здійснювання Декларації

Оксана Керч

ЗАБУТИЙ МАЛЯР

Це часто явище, що твори померлих батьків видають за твори своїх дітей, це явище, яке ми бачимо в історії українського мистецтва, а то й не-українського дослідник літератури Сходу Європи, може завдяки жертвенній дошці оригінального сатирика мати їх в руках.

Дивною долі зазнали малярські праці сьгодні зовсім забутого Миколи Азовського (1903-47), учня школи Михайла Бойчука, маляра-монументаліста. Сидна донька Миколи Азовського, Марта, яка маленькою дитиною вихала з батьком на еміграцію до Аргентини і там внаслідок смертельного випадку апендициту стала круглою сиротою, сьогодні, вирісши й дозрівши до ролі популяризаторки неповторно красивого мистецтва батькового обладнання, готує пересувну виставку його образів у різних містах Америки.

Микола Азовський народився в Києві в шляхетській родині. Батько його був військовим старшиною, а мати з графського роду Фредерік. М. А. пережив „прокляті роки“ як учень Михайла Бойчука, Василя та Федора Кричевських та інших видатних професорів Київського Художнього Інституту — Мистецької академії, першим ректором якої був Юрій Нарбут.

Прямую участь в багатьох виставках в Советському Союзі та в Західній Європі. Сам він побував з українською делегацією в Парижі та Венеції. Його образи прибували музеї та галереї європейських міст, державні й приватні галереї в Україні й у Росії. Скориставшись з приїзду до Львова в 1939 році для декорування цього міста для „вистави“, залишився там уже аж до приходу німців, вибравши волю. Тоді нав'язав мистецтві зв'язки з західним мистецтвом і став популярним у Львові, Кракові, Римі, де на малював ряд портретів видатних осіб політичного та церковного життя.

З Італії подався на постійний побут до Південної Америки, де, проживши в Парижі пару тижнів, помер несподівано в портовому готелі. Від його смерті минуло двадцять п'ять років. У наш нервовий час прибулося ім'я талановитого мистця, дарма, що на еміграції живе ще пара його товаришів по академії. Остання загалом про нього появилася в аргентинській українській пресі, в тижневик „Овчид“, що його редагував і видавав с. п. Микола Денисюк, та некролог редактора „Нашого Клича“ Е. Онаньського.

З тієї пори еміграція про нього немов би забула. Не забула, як зачуваємо, донька пані Марта Азовська-Ришав, яка, діюючи можливістю, влаштувала виставку батькових праць. Думамось, що українське громадство оцінить труд доньки талановитого маляра і численним відвідуванням цих виставок допоможе відтворити частину культурного періоду нашої історії, що спалахнув, як фенікс з попелів трагічного пожежарства.

Всі ці акції ведуться за допомогою комісії: планування програми, культури і виховання, народного мистецтва, міжнародних зв'язків, преси і публікації, суспільної опіки, студій положення української жінки на терені СССР, фінансової й жіноко-професіональної.

(За інформації і зв'язку (Закінчення на стор. 5-й)

про Надання Незалежності Колоніальним Країнам і Народам досягнуто від 1962 року багато, сприяти справедливим прагненням багатьох народів під чужим пануванням;

вірять, що Декларація про Декolonізацію з 1961 року і створення Спеціального Комітету в Справі Декolonізації в 1962 році стали для багатьох народів маяком надії; що принципи декolonізації, самовизначення і національної суверенності були підняті на світову скало і що Об'єднані Нації зобов'язалися їх здійснювати і дотримувати;

свідомі того, що в 1976 році виринуло чимало питань бездіяльності Спеціального Комітету в Справі Декolonізації протягом п'ятнадцяти років у відношенні до найбільшої і наймогутнішої імперії — советської Росії; занепокоєні, що Генеральна Асамблея, Комісія Людських Прав і Спеціальний Комітет Декolonізації відмовилися виступати проти масових і грубих порушень Загальної Декларації про Людські Права, Міжнародного Договору про Політичні і Громадянські Права і Декларації про декolonізацію советсько-російським режимом;

вважає, що селективна мораль при застосуванні цих декларацій і договорів не тільки завдає шкоди принципам цих документів, але і самим Об'єднаним Націям, що більше: ставить під сумнів, компрометує і підіриває саму основу, з якої державні народи виводять свої суверенні права;

твердять, що український народ, один із найбільш жорстоко гнаних народів, який в 1921 році поневолила советська Росія, але який в 1941 році створив свій незалежний революційний Уряд, і знову попав під советсько-російське ярмо — цей народ і нині змагає до відновлення вільної й незалежної української держави;

заявляє, що наявність в Україні боротьби за національне визволення та проти придушення найсучасніших прав народу советсько-російським колонізатором зобов'язує Об'єднані Нації, як установу міжнародної справедливості, а Спеціальний Комітет зокрема, застосувати ці декларації до України.

(Продовження буде)

ПРОТОКОЛ

НАРАД РІЧНОГО ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ яке відбулося в днях 24-го до 28-го травня 1976 р. на Союзівці в Кергонксон, Н. Й.

(2)

Звіт головного передсідника Йосипа Лисогора

СОЮЗІВКА

Вже другий рік підряд Союзівка виявила новий рекорд у прибутках. Хоча видатки були також вищі, проте готівковий дефіцит був тільки 6,000 дол., зредукований з 22,000 дол. у 1974 р. Тому, що наш баланс на початку року становив 20,000 дол., не було потреби брати зачет від УН-Союзу. Тимчасову позичку на 20,000 дол., зроблену перед літнім сезоном, сплачено в цілості впродовж року.

Зріст прибутків на 32,000 дол. у порівнянні з 1974 роком прийшов головню з винайму кімнат та продажу харчів. Видатки зросли у зв'язку з вищими коштами на харчі, електрику, газ і оливу, податки, забезпечення, утримання дому, платні та огодження. Коло 31,000 дол. інвестовано в основних ремонтах, меблях і виряді. Це було на 14,000 дол. менше, як у попередньому році.

У цілому рік був дуже успішним. Пан Володимир Квас і його штаб виконали надзвичайно свою працю, дозволяючи вимоги великої більшості наших гостей, які були надзвичайно вдоволені вигодами, влаштуваннями, харчем, як теж товаришескими імпрезами, концертами, культурними програмами і спортивними акціями. Ми обслуговували більше осіб і багато з них були там вперше. Участь у тенісних змаганнях та в дитячій оселі більш менш та сама, що в попередньому році. 43 молодих людей у віці 12 до 18 років зареєструвалися до теніса. Були між ними 23 юнаки і 21 дівчина. Дитячий табір для малюк у віці 7-12 років відкрився в червні з 22 хлопцями. Після трьох тижнів прийшла черга на 28 дівчаток. Табором керувала пані Стефанія Гавриляк. Ми були дуже вдоволені її наглядом у таборі та її поведінкою з дітьми.

Освітні курси були в минулому році надзвичайно успішними. Ми мали 20 дівчат та 11 хлопців з 12 статей, Канади й Венесуели. Внаслідок несподіваного конфлікту з його університетськими обов'язками, проф. Володимир Бакун, директор курсів, не міг бути з нами. Його пост зайняла пані Христина Принада Демиденко, яка в попередньому році була помічницею директора. Вона знаменито виявлялася з обов'язків. Педагогічний склад охоплював Михайла Бурику, Віру Зальвак і Любу Мостову. Д-р Мирон Куропас і інші були викладачами-гостями.

Оплати і ціни на Союзівці помірковані і в більшості випадків нижчі від існуючих в тій околиці подібних осель. Ми завели в минулому році, як і в попередньому, тільки незначний підвищення ціни, щоб тільки покрити деякі підвищені кошти адміністрації. З уваги на щораз більшу популярність Союзівки в усіх колах нашого членства, треба добре пригадуватися над konieczністю значного збільшення числа кімнат та ідальні. Я повернуся до цієї теми ще в ході дискусії.

SOYUZIVKA

For the second year in a row Soyuzivka established a new record for income. Though expenses were also higher, our cash flow deficit was only \$6000 reduced from \$22,000 in 1974. Since our cash balance at the beginning of the year was over \$20,000 there was no need for an advance from Soyuz. A temporary loan of \$20,000 that was made before the summer season was repaid in the fall of the year.

The \$32,000 increase in income over 1974 was primarily from room rentals and food sales. Expenses rose due to the higher cost of food, electricity, gas and fuel, taxes, insurance, housekeeping, wages, and advertising. Approximately \$31,000 was invested in capital improvements and furniture and equipment. This was \$14,000 less than in the previous year.

The year in entirety was highly successful. Mr. Walter Kvas and his staff did a superb job in satisfying the demands of the great majority of our guests who also were well pleased with our facilities, accommodations, and food as well as with the social events, concerts, cultural programs, and sports activities. We served more people and many for the first time. Attendance at the Tennis and Children's Camps were approximately the same as last year. Forty-three young people between the ages of 12 and 18 registered for tennis. This included 22 boys and 21 girls. The Children's Camp for ages 7 to 11 opened in June with 22 boys. After three weeks they were replaced by 28 girls. The camp was directed by Mrs. Stephanie Hawrylak. We were very pleased with her supervision of the camp and her rapport with the children.

The Cultural Courses were exceptionally successful last summer. We had 20 girls and 11 boys from twelve states, Canada and Venezuela. Because of an unexpected conflict with his University duties, Prof. Wolodymyr Bakun the Director of the Courses was unable to be with us. His post was taken over by Mrs. Christine Prynda Demydenko who had been the assistant director the year before. She filled the position superbly. The permanent teaching staff included Michael Buryk, Vera Zelwak, and Luba Mostovoy. Senator Yuzyk, Dr. Myron Kurupas and others were guest lecturers.

The rates and prices at Soyuzivka are moderate and in most cases well below the prevailing schedules in our area. We made modest increases in some charges last year and again this year but only to cover some of the higher operating costs. Our prices make it possible for our lower income families to fully enjoy all the facilities that we have at our resort. In view of the growing popularity of Soyuzivka by all age groups in our membership, it will be necessary to seriously consider a major expansion of our housing and dining accommodations. I shall bring this matter up for further discussion at this meeting.

НОВИЙ БУДИНОК НАШОЇ ЦЕНТРАЛИ

Рік тому я звіттував, що наш новий будинок централь — це наша найбільш турботлива проблема. У цій справі прийшла зміна на краще. У цьому році, мабуть, навіть наші найсильніші критики признають, що масмо на майбутнє розмірно добру інвестицію. У минулому році я звіттував також, що адміністраційний дефіцит будинку сягатиме близько 150,000 дол., та що в 1976 році ми зможемо покрити всі кошти з коштів з комірного за виплати приміщення та що залишений невеликий баланс можна буде вжити на заплата відсотків від позички, або на зменшення тієї позички. Це передбачення виправдалося. Дохід з комірного у 1975 році був 589,000 дол., і цього не було досить, щоб покрити всі кошти, тому постав дефіцит, не рахуючи відсотків від нашої позички, на 148,636 дол. У 1976 році, основуючись на теперішньому стані винаймлених приміщень, дохід з комірного переступить один мільйон дол. і, як ми передбачували в минулому році, залишить нам баланс понад 200,000 дол., з якого можна буде або зменшити наше заборгування або заплатити відсотки. У 1977 році, базуючись на існуючих умовах винайму, наш дохід з комірного становитиме коло 1,435,000 дол., і дозволить вжити коло 500,000 дол. на наші власні цілі.

На нинішній день масмо такі порожні приміщення: одну велику крамницю; 4,500 кв. стіп на 11 поверсі; і 12-й поверх. Приготовляємо умову винайму крамниці на ресторан і вона повинна бути готова в часі цієї річної наради. Один з наших головних комірників просив нас затримати на короткий час для них 12-й поверх, тому, що вони пригадуються над поширенням своїх агенд. Масмо багато заінтересованих у вільних приміщеннях на 11 поверсі. Комирне за це приміщення перевищує 200,000 дол. річно. Комирне за всі винаймлені приміщення в будинку принесуть кругло 1,650,000 дол. Ця сума не охоплює вартості комірного за приміщення, що їх займає Головна Канцелярія УН-Союзу на партері, мезаніні, 2 і 3 поверхах.

Під кінець року інвестиція в наш будинок, зроблена позичкою для будівельної корпорації, сягала 8,192,270 дол. В додатку масмо одніричні позички, платні до 31 грудня 1976 року, у Комерсйел Траст Компані в Нью Джерсі на 2,400,000 дол. та у Фирст Джерсі Нешенел Банк на суму 1,200,000 дол. Платимо відсотки за основною стопною 6 1/2 відс. У Комерсйел Траст і такий сам відсоток плюс 1/2 відс. до Джерсі Банку. Ці відсотки такі низькі, бо вони гарантовані вартісними паперами Союзу вартості 2,500,000 дол. Таке домовлення було сприйнятливим для Департаментів Безпечення в Нью Йорку і в Нью Джерсі. Масмо теж позички від наших членів, що зросли до суми 1,245,000 дол. Термін цих позичок на 8 відсотків припадає на жовтень 1979 р. Будемо приймати дальше такі позички, щоб сплачувати наші банкові позички. Коли не отримамо достаточної суми до кінця цього року, то будемо старатися позичку на перший моргедж, щоб сплатити зобов'язання супроти банків.

Пригадую, що в минулому році ми переговорювали з Централю Українських Кооператив Америки про позичку 5,000,000 дол., як перший моргедж, на 8 відс. Централь погодилася дати таку позичку, якщо затвердить її Крайова Адміністрація Кредитових Спільнот у Вашингтоні. Але під кінець літа відмовлено дати таку згоду. Тоді виринула konieczність звернутися до банків за тими позичками. На цьому місці хочу подякувати прилюдно п. Дмитрові Григорчуку з Централі Українських Кооператив Америки за його ентузіастичний і прихильний підхід до наших справ на позичку. Він та адвокат Іван Фліс, наш заступник головного передсідника, витратили багато часу й заходів для переведення тієї транзакції. Хочу подякувати також Кредитовій Спільноті "Самопоміч" в Нью Йорку за уділення нам короткотермінової позички на 1,000,000 дол., коли нам треба було тієї суми. Ми вдячні кредитівкам "Самопоміч" в Нонкерсі й Рочестері за їх готовість взяти участь в уділенні нам позички, як би вона була апробована.

Продовжуються розмови з фінансовими установами щодо набуття позички на перший моргедж у висоті 4 до 5 мільйонів дол. на 8 відс. на час від 5 до 10 років і таку позичку будемо потребувати під кінець року. Масмо дані, що таку позичку можна би дістати, але на 9 1/2 відс., однак уважасмо, що це некорисні для нас умови. Якщо, як згадано, значно зростає б позичка від наших членів, то ми не потребували б моргеджової позички.

Арбітраж спорів між нами та будівельним контрактором Маскареллі закінчився в грудні мин. року, а в січні ц. р. проголошено його рішення. Трибунал признав названий фірмі суму 473,509 дол.; субконтракторам суму 427,350 дол., а нам суму 55,616 дол. Наш адвокат Теодор Гайзер з фірми МекЕлрой, Корнелль Фолі і Гайзер з Ньюарку, Н. Дж. порадив нам виплатити названій фірмі признаних їй 473,509 дол., менше признану нам суму, себто 416,893 дол. разом з балансом первісної умови, якого ми йому не виплатили були, а який становив 285,505 дол. Суму 702,398 дол. виплачено фірмі Маскареллі 2 лютого 1976 р. Наш адвокат порадив нас: оспорювати рішення в справі субконтракторів та зголосити проти того присуду відклик, що його він зобов'язався зробити, застерігши собі заплату у висоті 25 відс. від суми на яку первісний присуд буде помешнена. Якщо суд не зменшить азгалі тієї суми, признаної субконтракторам, то ми масмо заплатити тільки судові кошти адвоката, які становитимуть не більше як 3,000 дол. Ми уповноважили адвоката повести судові заходи за уневажнення присуду щодо виплачення коштів субконтракторам.

ЗАГАЛЬНІ СПРАВИ

Виявляється, що з кожним дальшим роком наші урядовці і члени займаються щораз ширшою діяльністю в 3-х днаних Сейтах і Канаді. Високо у черзі подій стояла боротьба за людські права та допомога акція у користь наших переслідуваних братів в Україні. Комісія людських прав у Секретаріаті Світового Конгресу Вільних Українців, яку очолює сенатор Павло Юзик, наш директор на Канаду, проводила тим нашим заходам. Внаслідок надзвичайно великого натиску, робленого на Москву відомими у широкому світі науковцями, видатними політичними діячами, духовниками, професійними організаціями, державними чинниками і такими чинниками, як Світовий Конгрес Вільних Українців, Український Конгресивний Комітет Америки, Комітет Українців Канади, — один із видатних українських дисидентів, Леонід Плішч з родиною був у січні цього року звільнений совєтами. Цей успіх повинен підбадьорити наших людей до посилення заходів у користь все ще ув'язнених наших братів.

Наш Союз впродовж минулого року рішуче підтримував Світовий Конгрес Вільних Українців, Український Конгресивний Комітет Америки, Комітет Українців Канади і Український Американський Допомоголий Комітет в іхній діяльності, включно із їхніми грошовими збірками. Наші члени з ентузіазмом підтримували День Української Незалежності та Тиждень Поневолених Народів в усіх своїх громадах. Багато наших урядовців і членів активно заангажовані у підготові в цьому році до відзначування в різних частинах країни ювілею 200-ліття Америки. Один із наших членів, Комітетів у дімму ділі з Комітет у Філадельфії, що його очолює наш головний контролер д-р Іван Скальчук. Наш заступник головного передсідника адвокат Іван Фліс є головою такого Комітету у Нью Йорку, який теж виготовив широку програму, що підкреслить українську спадщиність та український вклад у розвиток нинішнього стану, існуючого в Америці.

NEW HEADQUARTERS BUILDING

A year ago I reported that our new building was our most troublesome problem. There has been a change for the better. This year it appears that even our severest critics concede that we have a reasonably good future investment. I also reported last year that the operating deficit for the building will range in the vicinity of \$150,000 and that in 1976 we could expect to cover all costs out of rental income and have a small balance left that could be applied to interest on our loan or to the reduction of that loan. It is working out that way. Rental income in 1975 was \$589,000 which was not enough to cover all our costs and resulted in a deficit, not counting interest on our loan, of \$148,636. In 1976, based on present occupancy rental income will exceed \$1,000,000 and, as forecast last year will leave us with a balance in excess of \$200,000 for either reducing our loan or paying ourselves interest. In 1977 rental income based on existing leases will approximate \$1,435,000 and will make available about \$500,000 for our use.

At present, we have the following vacancies: the large store; 4,500 square feet on the 11th floor; and the 12th floor. We are preparing a lease for the store to be occupied by a restaurant and this should be closed by the time of the Annual Meeting. One of our main tenants has asked us to hold the 12th floor for them for a short time because they are considering expanding. We have a number of prospects interested in the remaining space on the 11th floor. The rental value of the vacant space is in excess of \$200,000. Fully occupied our gross rentals will total approximately \$1,650,000. This does not include any rental value for space occupied by Soyuz and Svoboda on the ground floor, mezzanine, and the 2nd and 3rd floors.

At the end of the year Soyuz's investment in our building represented by a loan to the building corporation amounted to \$8,192,270. In addition we have one year bank loans to December 31, 1976 with the Commercial Trust Company of New Jersey in the amount of \$2,400,000 and with the First Jersey National Bank in the amount of \$1,200,000. We pay the prime interest rate of 6 1/2% to Commercial Trust and the prime rate plus 1/2% to First Jersey. These rates are low because they are secured by a pledge of Soyuz securities in the amount \$2,500,000. This arrangement was acceptable to the New Jersey and the New York Insurance Departments. We also have loans from members that had increased to \$1,245,000. These loans bearing 8% interest fall due in October, 1979. We will continue to accept such loans, so as to pay off our bank loans. If we do not receive a sufficient sum by the end of this year we will arrange a first mortgage loan to pay off the banks.

You will recall that last year we were negotiating with the Ukrainian National Credit Union Association for \$5,000,000 first mortgage loan at 8%. The Association had agreed to make this loan subject to the approval of the National Credit Union Administration in Washington. The approval was denied in the latter part of the summer. It was then necessary to arrange the above mentioned bank loans. At this time I again want to go on record thanking Mr. Dmytro Hryhorchuk of the Ukrainian National Credit Union Association in Chicago for his enthusiastic and wholehearted support of the proposed Credit Union loan to us. He and Dr. John Flis, our Supreme Vice President, devoted a great deal of time and effort in the long and arduous attempt to consummate this transaction. I also want to thank the Self-Reliance Credit Union in New York City for advancing a short term loan of \$1,000,000 when we needed it. We are grateful to the Self-Reliance Credit Union in Rochester and Yonkers for their eager willingness to participate in the loan transaction, had approval been obtained.

Discussions are continuing with financial institutions for a first mortgage loan of \$4 to \$5,000,000 at an interest rate of 8% for a term of 5 to 10 years which we may need by the end of the year. There are indications that such loans could be obtained at an interest rate of 9 1/2% but we feel this is too high for the type of loan we want. If, as already stated, the loans from our members increase substantially we may not need a mortgage.

The arbitration proceedings that we were involved in with Jos. L. Muscarelle Company, the building contractor, were completed last December and an award was made in January of this year. The tribunal awarded Muscarelle the sum of \$473,509; the sub-contractors the sum of \$427,350; and we were awarded \$55,616. Our attorney, Mr. Theodore W. Geiser of McElroy, Connell, Foley & Geiser of Newark, N.J. advised us to pay the award of \$472,509, less the award made to us or the sum of \$416,893 together with the balance still due on the original contract, which we had held back, of \$285,505. The sum of \$702,398 was paid to Muscarelle on February 2, 1976. Our attorney further advised us to challenge the sub-contractors award and agreed to undertake such legal proceedings on a contingent fee of 25% of the amount that the award is reduced. If there is no reduction and we have to pay the full amount of the award there will be no fee for legal services and we would be obligated for out-of-pocket expenses which, in the judgement of Mr. Geiser, will not exceed \$3,000. We authorized the attorneys to take the necessary legal action to have this award dismissed.

GENERAL

It seems that with each passing year our officers and members become involved with an ever-expanding agenda of activities in the United States and Canada. Last year was no exception. High on the calendar of events was the human rights struggle and the world-wide efforts to help our persecuted brethren in Soviet Ukraine. The World Congress of Free Ukrainians Human Rights Commission, headed by Senator Paul Yuzyk, our Director for Canada, spearheaded such Ukrainian efforts. As a result of the tremendous moral pressure exerted on Moscow by world famous scholars, prominent political leaders, churchmen, professional organizations, governmental officials, and groups such as the World Congress of Free Ukrainians, the Ukrainian Congress Committee of America, and the Canadian Ukrainian Committee, one of our prominent Ukrainian dissidents, Leonid Plyushch and his family were released by the Soviets in January of this year. This success should inspire our people to increase their efforts on behalf of those still imprisoned.

Our Association throughout the year strongly supported the World Congress of Free Ukrainians, the Ukrainian Congress Committee of America, the Canadian Congress Committee, and the United Ukrainian American Relief Committee in their activities including the fund drives. Our members enthusiastically backed the Ukrainian Independence Day and Captive Nations Week programs in all our communities. Many of our officers and members were involved in the preparation for this year's Bicentennial programs in various parts of the United States. One of the most ambitious committees among our groups is in Philadelphia and is headed by Supreme Auditor Ivan Skalchuk. Our Supreme Vice President, Dr. John O. Flis is chairman of the New York City committee which also has organized an extensive all-inclusive program that will stress our Ukrainian heritage and the Ukrainian people's contribution to the development of and present welfare of America.

INCOME & DISBURSEMENTS SOYUZIVKA, KERHONKSON, N.Y. Comparative Statement

INCOME

	1974	1975	Increase or Decrease
Room & Food	\$225,975.61	\$255,476.38	29,500.77
Bar	66,827.44	66,661.97	- 165.47
Gift Shop	33,535.48	35,620.23	2,084.75
Snack Bar	15,525.81	15,384.69	- 141.12
Miscellaneous	1,973.46	1,756.52	- 216.94
Sales Tax Collected	14,872.04	16,300.24	1,428.20
Total Income	\$358,709.84	\$391,200.03	32,490.19

DISBURSEMENTS

	1974	1975	Increase or Decrease
Food	\$ 59,177.01	\$ 68,306.18	9,129.17
Bar	28,530.84	28,914.55	383.71
Snack Bar	11,620.11	11,841.91	221.80
Gift Shop	22,173.73	21,302.56	- 871.17
Kitchen & Dining	4,042.57	4,035.72	- 6.85
Housekeeping	12,649.00	15,780.65	3,131.65
Wages - Net	71,640.36	73,462.67	1,822.31
Taxes on Wages	25,690.84	28,696.51	3,005.67
Electric, gas & fuel	25,917.09	29,186.51	3,269.42
Maintenance repairs	18,262.95	18,617.24	354.29
Real Estate Taxes	19,799.75	21,917.94	2,118.19
Insurance	7,975.10	10,723.50	2,748.40
Transportation	2,160.91	2,542.69	381.78
Telephone	3,387.98	3,458.36	70.38
Office Supplies	1,309.25	1,271.49	- 37.76
Legal Expenses	739.34	500.00	- 239.34
Refunds	763.40	1,312.13	548.73
Entertainment	1,761.84	1,479.24	- 282.60
Advertising	1,308.69	3,060.96	1,752.27
Bank Charges	-----	838.65	838.65
Hospitalization	1,802.79	2,144.12	341.33
Sales Tax	14,767.98	16,447.35	1,679.37
Capital Improvement	38,303.23	22,823.06	- 15,480.17
Furniture & Equipment	6,970.10	8,565.08	1,594.98
Total Disbursements	\$380,754.86	\$397,229.07	16,474.21

SUMMARY:

Total Income	\$358,709.84	\$391,200.03	32,490.19
Total Expenses	380,754.86	397,229.07	16,474.21
Balance	\$-22,045.02	\$- 6,029.04	16,015.98

На наших міжнародних нарадах ми вирішили були, що Союз має спонсорувати два такі ювілейні святкування, одно в день роковин у Шамокіні й друге у відповідний день в планішній році року. Ми перевели надзвичайно успішний дводенний фестиваль української музики, пісні і танку у новій середній школі в околиці Шамокіні у суботу і неділю 21-го і 22-го лютого 1976 р. Програма того фестивалю стрінулася з ентузіастичним схваленням однаково в українців, як неукраїнців і нам загальною гратулювали з приводу цієї імпреси.

Ми планували другу подібну імпресу на серпень цього року в Амблері у Пенсильванії. Ми вирішили цього плану з уваги на високі кошти та можливий конфлікт з планами подібних святкувань у Філадельфії у тому самому часі.

З початком цього року я відвідав разом з іншими українськими репрезентантами Каліфорнійський університет у Берклі у зв'язку з планом встановити у тому університеті постійної студії українства. На жаль, ця справа не поступила вперед, але вона завжди актуальна. Я був також прийнятий на конференції у Вашингтоні, скликаній Білим Домом для обміркування етнічних проблем.

Моя дружина і мене шанували Комітет Крайового Канадського Фестивалю і нас проголосили як "господарів" і "господинь" на 10-му Фестивалі, який відбувся 31 липня та 1-3 серпня 1975 р. у Давфінні, Манітоба. Ми отримали таку саму почесність у 1973 році. Як у минулих роках, так і тепер наш Союз спонсорував церемонію маніфестації під гаслом Хрест Волі у Валлі Рівер, Манітоба, де шанувалися пам'яті українських канадських піонерів. Сенатор Павло Юзик, наш директор на Канаду, був головним промовцем після тамтешніх церковних вісправ. Прийнятий був там також п. Іван Геурік, який влаштував наш кіоск на фестивалі у Давфінні.

У нашому головному будинку відбулися 1 квітня 1975 р. наради 4-ох українських братських Союзів. Ми гарно провели день на обміркуванні наших спільних проблем та об'єднали єдині громади. Питання злуки Союзів було загальною дилематикою, але воно не знайшло великого задоволення.

Впродовж року наші головні урядовці та члени брали активну участь у братських конгресах на крайовому й національному рівнях. Наш головний касир, пані Уляна Діахук, головний радник Тарас Шмагала і я взяли участь у Крайовому Братському Конгресі Америки в Сінсінаті, Огайо, у червні минулого року. Конгрес привітала пані Марія Бобецька, президент стейтського Братського Конгресу в Огайо. Пані Бобецька з нашою репрезентативною в стейтському Братському Конгресі від багатьох літ. Одним з головних промовців на тому Конгресі був сенатор Роберт Тефрт мол. Його привітність організував п. Шмагала, який очолює бюро сенатора в Клівленді в Огайо. Я був членом Програмної Комісії Конгресу та промовляв на Конгресі про значення американського прапора для нашого Союзу та наших членів.

Наші члени були активними і брали участь у стейтських Братських Конгресах у стейтах Нью Джерсі, Пенсильванія, Нью Йорк, Огайо, Мічиган, Нью Ангеланд, Мериленд, Іллінойс, Пенсильванія, Іллінойс і Міссурі. Ці конгресові зібрання дають першорядну нагоду нашим людям знайомитися з діяльністю інших братських організацій та навчитися з перших рук, як вони розв'язують свої поточні проблеми.

Ми отримали коло 150 прохань на стипендії і наша Стипендіальна Комісія признала 95 стипендій університетським студентам разом на суму 15,900 дол. Це на 31 більше, як було в попередньому році. Висота індивідуальних призначень стипендій така: 5 по 500.00 дол., 10 по 300.00 дол., 24 по 200.00 дол. і 56 по 100.00 дол. Основними критеріями для призначення стипендій були такі передумови: фінансова потреба, успіхи в студіях, предмет студій та участь у громадському житті.

Поліс Гук Таверс, 23-поверховий зешкальний будинок при 100 Монтергоуї вул. в Джерсі Сіті, в якому ми є власниками на 60 відсотків, приналежить далі людей, які шукають помешкання. Масмо там коло 40 українських комірників, які користуються повною, або частинною знижкою. Чотири члени нашого Союзу zatrudнені там, включно з менеджером будинку і суперінтендентом. Адвокат і два бухгалтері того будинку є також нашими членами. В останньому році та будинок заплатила УНСОЮЗОВІ 7,600 дол. за телефонні, поштові оплати, брове приладдя та бюрні видатки і обслугову. Біля 9,000 дол. належить ще "Свободі" за службу в ділянці публічних зв'язків та оголошення, а також за винайомом помешкань у цій будівлі.

ВІСНОВКИ

В минулому році я звітував на цьому зібранні, що з ходом року Союз зростає швидко. Як передбачено, ми йшли вперед фінансово, збільшивши наш дохід від членських вкладок та зменшивши видатки. Наша надлишка зросла до близько 300,000 дол. Справа винайму приміщень у нашому головному будинку значно покращилася і будинок зайнятий тепер на 90 відсотків. До кінця цього року ми повинні винаймати решту. Союзівка досягнула нових шпиль у загальних прибутках та в обслуговуванні наших членів і інших гостей. Всі позначки вказують на те, що цей рік буде ще кращий.

Але ми мали й розчарування. Я помилявся, коли запевняв покращання наших організаційних старань. Замість цього, ми мали дуже білий рік, хоча населення зросло, зросла громадська активність, зросла популярність українських студій, мистецтва й музики та воскресло сильне почуття етнічності. На жаль, наприклад, вниз тривав надалі такий же вперший чотирьох місяців цього року. Ми втрачаємо грунт під ногами в наслідок поганих метод діяння та витрати енергії на недовідні речі. Обов'язок потрібна зміна. Масмо обов'язок знайти на цьому нашому зібранні розв'язку, яка доведе нас до кращих вислідів, коли будемо робити підсумки і бачити цього року. Ця проблема виходить від нас найбільших зусиль і я наполегливо апелюю до Вас, щоб ми взяли за це діло з повнотою та рішучістю.

В загальному наш Союз пережив минулий дуже важкий рік у розмірі доброго стану. Ми добре служили нашим членам та щедро й захоплено підтримували діяльність у громадах. Ми зробили поступ у минулому році і всі позначки вказують на те, що ще більший поступ зробимо в майбутньому.

Головний передісник Носип Лисогір в доповідні до друкованого звіту подав наступне: Мій звіт друкований в обох мовах і я не буду його тут читати, тільки дам перегляд деяких його точок, та депо в них підкреслюю, доповню, або виносно. Як передісник, я мав обов'язок доповідати виконання обов'язків та постанов статуту і резолюцій та рекомендацій. Тому переглядаючи поодинокі ділянки саме на те зверну увагу.

Минулий рік був повторенням 1974-го року з економічною кризою, яку пережили теж братські організації. Відбулася ця криза в нас не так на інвестиції, хоч і там ми понесли деякі втрати, але на присудуванні членів. Багато наших членів втрачали працю і це відбилося на стані нашого членства. Все такі українська група пережила цю кризу краще, як інші етнічні групи, бо українці, це такий народ, що завжди дає собі раду, чи то в соціальній революції чи в економічній, чи в інших клопотах.

At our meeting last year we authorized two Bicentennial celebrations to be sponsored by Soyuz, one in Shamokin on our anniversary date, and the other at a suitable place later in the year. We had a very successful two-day festival of Ukrainian songs, music, and dance at the new Shamokin Area High School on Saturday and Sunday, February 21 and 22, 1976. The program was received with great enthusiasm by both Ukrainians and non-Ukrainians and we were highly complimented for presenting it.

We planned a second program for August in Ambler, Pa. However, it was decided to cancel this event because of the costs and possible conflict with similar programs in Philadelphia at about the same time.

Early last year I visited the University of California at Berkeley together with other Ukrainian representatives for the purpose of setting up a plan with the University officials for the establishment of Ukrainian studies at the University. Unexpectedly no progress was made but the matter is still pending. I also attended a conference in Washington called by the White House to discuss Ethnic problems. One of the panelists was Dr. Myron Kuropas, who now is a special assistant to the President on Ethnic Affairs.

My wife and I were again honored by the Canadian Ukrainian National Festival Committee when we were named Hospodnyia and Hospodar of the 10th festival which took place July 31-August 1, 2, and 3, 1975. We had previously enjoyed this privilege in 1973. As in prior years Soyuz sponsored a religious service at the Cross of Freedom in Valley River, Manitoba dedicated to the memory of Ukrainian Canadian pioneers. Senator Paul Yuzyk, our Director for Canada, was the main speaker after the services. Mr. John Hewryk, who set-up our booth at the Festival in Dauphin, was also present.

A meeting of representatives of the four Ukrainian fraternal was held in our office on April 1, 1975. We spent a pleasant day discussing our mutual problems and our community responsibilities. The topic of our Associations was touched upon in a general way with little enthusiasm.

During the year our supreme officers and members took an active part in fraternal congresses on national and state levels. Our Supreme Treasurer, Mrs. Ulyana Diachuk, Supreme Advisor Taras Shmagala, and I attended the National Fraternal Congress of America annual meeting in Cincinnati, Ohio last September. The Congress was greeted by Mrs. Mary Bobeczko, as president of the Ohio State Fraternal Congress. Mrs. Bobeczko has been our representative to the Ohio State Congress for several years. One of the main speakers at this annual affair was Senator Robert Taft, Jr. His appearance was arranged by M. Shmagala who heads the Senator's office in Cleveland, Ohio. I served on the Program Committee of Congress and also addressed the Congress on what the American flag means to our Association and to our members.

Our members were active in and attended state congresses in New Jersey, Pennsylvania, New York, Ohio, Michigan, New England, Maryland-District of Columbia, Illinois, and Missouri. These Congress sessions present excellent opportunities for our people to become acquainted with fraternalists of other societies and to learn from them at first hand how they are confronting their everyday problems.

We received approximately 150 scholarships applications and the Scholarship Committee awarded 95 scholarships to university students totalling \$15,900. This was 31 more than the year before. The amounts of the individual grants were as follows: 5 for \$500; 10 for \$300; 24 for \$200; and 56 for \$100. The basic tests for granting a scholarship were: financial need, grades, subject studied; and participation in community activities.

Paulus Hook Towers, the 23-story apartment building at 100 Montgomery Street, Jersey City, N.J., that we are 60% owners of, continues to be an attractive place to live. We have over 40 Ukrainian tenants most of whom are receiving either full or partial subsidy assistance. Four of our members are employed in the project including the manager and the building superintendent. The attorney and the accountant for the project are our members. Last year the project paid \$7,600 to Soyuz for telephone, postage, stationery, office expenses and other services. About \$9,000 is still due Svoboda for public relations services and advertising connected with the renting of the apartments.

CONCLUSION

Last year I reported to this meeting that Soyuz would grow stronger as the year progressed. As predicted, we moved ahead financially by increasing our dues income and holding down expenses. Our surplus rose by nearly \$300,000. The renting of space in our headquarters building improved considerably and we are now 90% occupied. We should be fully rented by the year end. Soyuzivka reached a new high in total income and in service to our members and their guests. Indications are that this year will be better.

But we also had disappointments. I was wrong in predicting an improvement in our organizing efforts. Instead we had a very poor year despite a growing population, increased community activities, expanding popularity of Ukrainian studies, art, and music, and a strong reawakening of ethnicity. Unfortunately the downward trend has continued into the first four months of this year. We are steadily losing ground because of procedural weaknesses and misdirected energies. A change is imperative. It is incumbent upon us at this gathering to map out a solution that will lead us to better results during the balance of this year. The problem needs our efforts and I strongly urge that we address ourselves to it with vigor and determination.

In general our Association completed a most difficult year in reasonably good condition. Our members were served well at a low cost and we were generous and enthusiastic in support of community activities. We made progress during the year and all indications are that we will do better in the future.

В членстві ми не здобули того, чого ми хотіли, але ми збільшили суму нашого забезпечення активних членів за загальною кількістю членства. Тенденція постійного зменшення числа членів активних тим для нас прикраша, що вона захопила наш молодіжний департамент. Це для нас найбільша сторінка. Ми всі мусимо звертати на це увагу, бо, як це наш головний організатор каже, це всіх нас обов'язок про це дбати, бо члени є по наших околицях, а не в осідку Головної Канцелярії. Ви є в терені і це знаєте. На мою думку, організаційна праця не розвивається, як повинна, з різних причин: по-перше — наші члени декуди на 90% переселяють секретарям вкладки поштою і тим самим секретарі втрачають контакт з членством. Коли секретарі збирали лише 14 вкладок поштою, а тепер доходять вже навіть до 95%. Тому ми мусимо якось зареагувати, щоб наші секретарі не втрачали контакту із членами та взагалі з громадою, бо тоді вони не знають на-

віть про зміни у родинах своїх членів. Часто секретар навіть не знає про приїзд у союзові родині, чи в сусіда, або українця в його місцевості. А коли ми мали цілий ряд секретарів, які давали нам по 25-50 і навіть по 100 нових членів. Правда, деякі наші секретарі постарілися, але колишні також мали ми старших віком секретарів. Треба тут якоюсь зміною, щоб розв'язати цю проблему. Були пропозиції змінити спосіб збирання вкладок, висилаючи вкладки прямо до Головної Канцелярії, щоб сама Головна Канцелярія мала контакт з членами. Така зміна, це справа Конвенції і ми масмо ще два роки часу, щоб над цим добре призадуматися. Ми масмо новітній організаційний реферат, спеціальний для справ організування членів, що повинно б нам допомогти піти вперед. Але ми мали у минулому році менше нових акцідентотих грамот і менше акцій льтеринних грамот для дітей. Виходить, що наші Округи та організатори заєдали ці справи. Льтеринними виразами ми масмо присудувати до УНСОЮЗУ нових людей, щоб їх записати з УНСОЮЗОМ. А ми багато таких грамот видали тим, що вже мають забезпечення в УНСОЮЗІ, то на цьому ми тільки тримаємо. Коли через льтеринні організації нових членів, велика більшість їх залишається в УНСОЮЗІ. Думаю, що про ці справи буде думати глибоше Організаційна Комісія і вона внесе певні постанови.

Відносно Рекордового Відділу немає навіть над чим дискутувати, тільки треба підкреслити і потвердити, що цей Відділ працює дуже ефективно і що більшість, майже всі секретарі є з повної задоволені з його праці. Вони не рахують за часом, коли треба щось виконати, і все є на час зрештє. Це вже така майже Рекордова Відділу, як в минулому, так і тепер, так що ми можемо бути горді з точної і професійної праці цього Відділу.

Фінансового Відділу праця є дуже складна. Це не тільки додавання цифр. В ньому оперується тисячами і є багато складнокопаних справ, але все в ньому робиться на час і професійно. Система ця була заведена ще за часів пана Рсманя Слсодяна. Треба признати, що кожна справа є під гострою контролею і нічого не робиться з легкою рукою, чи то йдеться про один долар, чи про мільйон доларів. Коли мова про інвестиції, то тут є колівання і можуть бути клопоти та втрати. Але так дється також і в найбільших професійних установах. Фінансовий Відділ має свою марку і ми можемо бути горді тим, як він розвивається.

В нашому видавничстві ми понесли важкі втрати. Ми втратили д-ра Сосновського, який помер нагло і ми відчували брак такої фахової сили і надзвичайної людини, як редактор, громадянин, патріот і приятель. Відійшов від нас минулого року ред. Богдан Кравців. Хоч відійшов він був від нас раніше на пенсію, але завжди це допомагав нам своєю вмілістю та знаннями редакторської справи. Ми мали раніше такі сили, як Кедрин, Кравців, Давиденко і Сосновський, то ясна річ, що новий склад не дає того, що ці славі попередники. Ми масмо теж фінансові труднощі у видавничстві, бо кошти зростають на папір, пошту і планки. Такі самі труднощі має вся преса, а зокрема етнічна. Треба думати над тим, що зрости, щоб зменшити кошти, або збільшити приходи. Продаж в кіосках нашої "Свободи" зменшився від 298 чисел у 1974 році до 191 числа у 1975 році. Так само зменшилося число передплатників з відходу піонерів і тих старших членів, які читали "Свободу". Число членів передплатників зменшилося із 10,971 у 1974 році до 10,704 у 1975 році. Збільшилося тільки число передплатників "Українського Товариства". В минулому році мали ми 1,607 передплатників "Веселки", а колишє було їх понад три тисячі. Можливо, що нам треба поробити більше старань, щоб збільшити число передплатників. Все це вказує, що нам треба більше інтенсивно працювати, щоб зберегти те, що масмо і далі не втрачувати. У видавничстві істотні редакторів збільшилися, а працівників у друкарні зменшилися. Але чисельний склад редакторів та працівників друкарні залишився такий самий і він нам вистачає. В редакції ми масмо 8 редакторів, так як ми мали шість років тому. Масмо нових, які прийшли на місце попередників. В табелях мого звіту масмо всі дані про приходи і видатки, які зростають.

Союзівка, як досі виглядає, буде мати кращий фінансовий успіх, як у минулому році. Ми були позичили гроші Союзівці, але вона їх нам вже повернула. Ми не передбачуємо великих видатків на цей рік, але, як бачите, п. Квас робить багато змін, які є потрібні та які захоплюють людей. Ми бачимо, що вже тепер масмо більше нових молодих гостей. Ми віримо, що Союзівка буде завжди першою відпочинковою оселею не тільки в Америці, але і у світі. Але часи мінюються і ми мусимо її модернізувати з бігом часу, на що треба буде більшого фінансового вкладу.

Про нашу будівлю не буду багато говорити, бо про це буде звітувати спеціальна комісія, та щоб себе самого не хвалити. Ми масмо щастя, залежє від подій в економіці, так що наш будинок майже повністю винайняний. Ми мали велику рекламу у багатьох газетах і журналах, де наш будинок називали "Українська Будівля", або "Будівля Українського Народного Союзу". Завдяки економічній ситуації і зв'язаному з нею розголосові до нас переїхалося ряд фінансових інституцій з Нью Йорку. Ситуація настільки поправилася з запотребуванням борючих приміщень, що роблять плани будови нового будинку в нашій околиці, наприкінці нашого будинку. Планув про нашу будівлю "Нью Йорк Таймс", а в щоденнику "Дейлі Ньюс" на фронтонній сторінці була знятка з нашим будинком з околицею та з підписом, що там нахадиться будинок Українського Народного Союзу. Нам залишився до винайму ще один повний поверх та приміщення на першому поверсі на добрий великий ресторан, а крім того 4,500 квадратних стін на 11-му поверсі. Вільний 12-ий поверх покино тримасмо на прохання фірми, яка вже в нас має приміщення, але хоче до нас перенести ще більше своїх відділів. За теперішнім станом винаймливих приміщень повний річний чинш виноситься вже 1,416,000, а після винайму 12-го поверху та ресторану це було б вже 1,660,000 дол. Досі ми видали боргових зобов'язань близько 2,000,000 дол. на 8%. Коли б ми збільшили позички на боргові зобов'язання до 4,000,000 дол. чи навіть 5,000,000 дол. ми тоді зменшили б на стільки позички в банках. Наші видатки є стабілізовані. Податків платимо тільки 15% від зібраного чиншу, що виноситься біля 210,000 дол. а кошти здержування будинку можуть йти до 250,000 дол. так що на це ми не перейдемо суми 500,000 дол. Других 500,000 дол. приходу є до нашої диспозиції, тобто на відсотки і сплату інвестиційного капіталу. Ми вже покривасмо відсотки в банках і нашим членам за боргові зобов'язання. Є вигляди, що коло нас будуть будувати борючі будинки навіть на 25 до 30 поверхів, що було б для нас дуже корисним, бо розбудувалась би наша околиця.

Ми масмо ще одну трудну справу із контрактором, з яким ми не могли погодитися на вимагану виплату додаткових коштів і тому видали цю справу для арбітражного вирішення. Останньою пропозицією контрактора перед арбітражем була сума 752,000 дол., а арбітражна комісія признала контрактору 473,000 дол., при чому УНСОЮЗОВІ признала зворот 56,000 дол за втрату чиншів через спізнєну будову. Призначу суму, плюс решту незаплачених раніше коштів будови ми вже виплатили контрактору. Але арбітражна комісія також признала виплатити субконтрактору суму 427,350 дол. Наш адвокат, згідно з

ДРУГА (ПОПОЛУДНЕВА) СЕСІЯ

Другу (пополудневу) сесію відкрив о годині 3.10 заступник головного передісника д-р Іван Фліс і заповів, що черговим є його звіт.

Звіт заступника головного передісника д-ра Івана Фліса

The following is a report of my activities, on behalf of the U.N.A. and on behalf of the New York Ukrainian Community during the second year of my tenure as Vice President of the U.N.A.

COMMUNITY ACTIVITIES

The Bi-Centennial of American Revolution and the Centennial of Ukrainian Immigration to America Committee of New York City elected me as its chairman, and as such, I have devoted an unlimited amount of time to the full realization of its plan for appropriate observances during 1975 and 1976. With very active membership, this committee has undertaken a very ambitious program, part of which, a parade on New York's 5th Avenue, a protest march to Doug Hammershold Plaza before the United Nations, and a Ukrainian Street Fair (Yarmarok) has met with great success. Heritage festivals on July 3rd and 4th, a parade on 5th Avenue and a Festival of Ukrainian Music and Dance are yet to be celebrated, but continued support from the community in these endeavors is certain, and this will guarantee successes.

It was also my pleasure to act as Master of Ceremony at a banquet at Bridgeport, Conn. in a commemoration of January 22, observances. Attendance at City Hall for the January 22 observances of Ukrainian Independence, at annual meeting of ZUADK on November 22, 1975, at which I was elected director and attorney, and participation in affairs of general community interest also required no small amount of my time. However, I believe, that as members of the Supreme Assembly of the U.N.A. we should devote as much time to Ukrainian Affairs as is required. This is expected from us by our membership.

U.N.A. ACTIVITY

I attended all meetings of the Supreme Executive Board and took part in all deliberations.

It was my pleasure to attend all meetings of the Okruyny Komitet of Metropolitan N.Y. and to aid in the organization of a most successful banquet held in December, 1975 to honor U.N.A. pioneers and those who have worked as U.N.A. branch officers for over 25 years. I strongly recommend that those districts that have not sponsored such an event in their areas to date, to do so immediately. It was a pleasure to watch the beaming faces of the recipients of awards.

I represented the Supreme Executive Board at U.N.A. District meetings at New Haven (10/19/76), Detroit (4/3/76), Philadelphia (3/14/76), and Shamokin (3/28/76). I was also the principal speaker at a banquet sponsored by Branch 40 at Erie, Pennsylvania on 1/24/76 and at the aforementioned banquet in New York City held in December, 1975.

I also took part in the annual Meeting of the N.Y. State Fraternal Congress and in the annual meetings of U.N.A. Branch 5, Astoria, N.Y. and Branch 204, New York City, to which I had been invited by the Branch Officers.

At the request of the Executive Board, I greeted all those present at the banquet held at Soyuzivka in connection with the blessing of the new Holy Trinity Ukrainian Catholic Church of Kerhonkson.

ORGANIZATIONAL WORK

I have organized 13 new members in 1975.

BUILDING COMMITTEE

At the last annual meeting, I along with Messrs Taras Shmagala and Ivan Wynnnyk were appointed to the Building Committee which was to review the entire status of the new U.N.A. Building, especially the practices and procedures followed and efforts made to rent out all available space at said building. A meeting of the members of this committee with the president, secretary and treasurer was held on 2/21/75 and a report was duly rendered and printed in the Svoboda. A second meeting of this committee was held on 5/12/76 and a report on such meeting will be rendered at the subject annual meeting.

CONCLUSION & RECOMMENDATION

The consensus of opinion heard at the meetings of the various District Committees, was that a new approach to organizing procedures must be adopted placing a higher degree of reliance on younger and more professional organizers if we are to put an end to the trend of annual loss of membership. New kinds of policies must be adopted to suit the needs of present day young families, the age to which insurance could be purchased must be increased and the over cautious attitude of our medical examiner must be liberalized.

It is imperative that a By-Laws Committee be appointed so that there would be ample time to work on amendments to our by-laws to be presented to the next U.N.A. convention.

The Supreme Assembly should at this time appoint a committee to study our past convention election procedures and to recommend changes in the by-laws to be made as to organization and duties of convention elections committee, embodying therein safeguards which would prevent repetition of the scandal resulting at the past convention. I would suggest that among others, some members of the convention presidium be appointed to this committee since they are totally familiar with the problems encountered.

May I also suggest that the amendment of By-Laws also include a provision for a Parliamentarian and another for a translator. The last convention proved that the functions of convention chairman, parliamentarian and instantaneous translator are too much for one person to handle.

(Продовження буде)

нашим рішенням, висі апеляцію проти цього рішення щодо субконтрактору і ми сподіємось на швидке вирішення цієї справи судом.

Заступник головного передісника д-р Іван Фліс подякував за звіт головному передісникові П. Лисогорові та на цьому закрав ранню сесію річного засідання о годині 1.07 по полудні. Він заповів початок пополудневої сесії на годину 3.00.

1977 — Рік СФУЖО

(Закінчення з стор. 2-01)

СФУЖО видає журнал „Українська Жіночка в Україні та світі“ і користується сторінками в „Нашому Житті“. „Жіночка в Україні та світі“ та містить статті й дописи в загальній пресі.

Фінанси СФУЖО становлять вкладки членів-організацій і збіркової акції. Великий натиск кладе СФУЖО на придбання до праці молодого жіноцтва, щоб у спільному зусиллі трьох поколінь добитися тривалих успіхів.

Перші підсумки праці зробила СФУЖО на 2-му Світовому Конгресі Українського Жіноцтва в Нью-Йорку в 1959 році. Другим переглядом сил і здобутків СФУЖО вже не тільки в жіночій, але й у громадській діяльності була Світова Сесія

56 літ на сторожі українського слова

З НАГОДИ ЗАКІНЧЕННЯ ЮВІЛЕЙНОГО РОКУ ТВОРЧОСТІ Р. ЗАВАДОВИЧА

День Святого Миколая, Різдво, Новий Рік і Роддан це свята, дитячі й молоді, спомини яких залишаються свіжими на ціле життя. У цих радісних днях налікаємося найкращими проявами молоді людської. Дібрані казки, оповідання й вірші, звичайно зібрані у чепурно виданих ілюстрованих книжечках і журналах, допомагають виростити найкращі прикмети характеру. Під старанною опікою батьків і виховників вони формуються, міцніють і стають тривалою основою акції людини у її цілому житті. Саме у вирощенні здорового характеру молоді людини лежить уся вага дитячої й молодісної літератури.

З цієї нагоди з правдивою вдячністю згадуємо чільних творців дитячої й молодісної літератури. До найвизначніших і найбільш відомих з них належить поет і письменник Роман Завадович. Саме у цьому, 1976 році, українська громада обходить ювілей 55-річчя його літературної діяльності.

Щаво доводиться від самого Ювілята, що його поетичний талант проявився саме в циклі зимових свят, до якого приєднались діти його ім'янини. Романа і день народження 18-го грудня 1903 року. Уже малим хлопчиком, на восьмому році життя, зачав писати вірші, малювати оповідання і сценки на згорніх у четверо аркушах канцелярського паперу. Підглядаючи за св. Миколаєм і в дарунку поставив йому під подушку опрацьований зошит з написом: „Святой Миколай від Романа на твою“. Коли зошит був заповнений, йому купили другий, більший. І цей він заповнив. Коли ж у 1916 р. ціла родина мусіла втікати з рідного села від воєнних лихоліть, обидва зошити залишились на шафі і пропали в руїнах хати.

Однак Роман творив нові вірші, ще кращі формою і змістом. Один з них п. з. „Святой Миколай“ доставив до редакції журналу „Світ Дитини“ і був надрукований 15-го грудня 1920 р. з підписом „Роман зі Славно“.

Село Славно, зборівського повіту, це рідна місцевість Романа Завадовича. Тут учителювали його батьки, які дали своєму синові одне з перших знань. Саме тут, у селі Славно, вихованню його поетичного таланту, а день 15 грудня 1920 року став формальною початковою датою його літературної творчості.

Після війни Роман Завадович кінчив свої середню школу в українській державній гімназії в Тернополі. Він зразу здобув собі симпатію товаришів. До гарних товаришів прикмет приспівали його небудені здібності в науці, опрацьовував принагідні зразкові промови, писав вірші, головне на теми з товаришеского життя, та помічував їх у власноручно писаній газетці „Дорослівський Парафіан“ Роман Завадович став душею своїх класів, що й від року складання матурити називав „Класом 1923“.

Після матурити „Клас 1923“ розбігався по світу. Сам Роман Завадович після закінчення славістики у Львівському університеті займався на громадській літературній праці у Золочівщині. Тереном його діяльності

„О, місто весняних літ! Чи треба тобі ще питати? Хто вийшов без сеерця у світ, Не може його не шукати! Зайшли ми в далекі світи Туди — по скитальській дорозі, Та серце лишилось, де ти — На ріднім порозі“.

І. Тесля
один з „Класів 1923“

600 осіб відвідало...

(Закінчення з стор. 1-01)

виставку в алаштувала Польська фундація Культуральна Нью Джерсі. На українській виставці можна було оглянути різні експонати: вишивки, галії, мережки, писанки, гудульські різьби, килими, кераміку, різдвяний стіл, ідеаль церквочку і оригінальну мапу України — „Україна у вишивці“ — роботи п-ї Мирослави Стахів. На польській виставці були різні керамічні вироби, прибрані плинками, килими, ляльки в народних строях, вертеп тсцо. Український Студентський Клуб при Ратгерському університеті привітав гостей традиційними українськими сирсвами. Польська група частувала печивом.

На цій унікальній імпресії, бо це вперше академічна установа запросила ці дві етнічні групи, відбулася мистецька програма о год. 2-й по полудні. Програму відкрив ректор університету, Джеймс І. Янг, вітаючи українську і польську групи і висловлюючи бажання, щоб ця імпреза була початком майбутніх подібних починів. У дальшому, хорів і танцювальних ансамблів виповнили точки програми. Український чоловічий хор „Прометей“ з Філадельфії, диригент якого є проф. Михайло Дябога, є організатором — д-р Михайло Кіпчак, профорпеліановому ансамблю Галі Масурок, виконав кляди до музики Стеценка і Купчинського та пісні до музики Вахлянина та Лисенка; солю виконували п. Рогач і З. Чорнобиль. Польський мішаний хор „Арія“ М. П. З. із Пассейку — Беллінгтон, Н. Дж., диригентом якого є Єжи Гарбень, є організатором — Павло Гаврук, відіпав колядки до му-

таким нинішнім, чи йдевано звільненням в'язням: Василем Романюком, Євгеном Сверстюком, Василем Стусом, Едвардом Кузнецовим, Ігорем Калитишем, Василем Чорноволом, Сильвією Зальмансон, Дарією Гусак, Марії Пальчак, Надії Світличній, Ірині Сенік, Ірині Калитиш, Оксані Попович, Ніні Строкати... Також есклібіс присвячений письменникам Захребельному Гончареві, мистцям — Наталії Паук, Надії Петрук, мистецтвознавцеві Логвинові і багатьом іншим. Ший рад есклібіс Шабатура присвятив дітям: Яремі Світличному, Дзівні Калитиш, дітям Лукача, Тані Кошобинській, Тарасові Чорноволу, синові Валентина Мороза... Знищили навіть есклібіс присвячений Люсю Корвалесу (у в'язненні в Чіле провідний комуністичний діяч). Багато есклібісів були вже викінчені тушем на листах паперу більшого розміру. Всі знищені есклібіси — унікальні авторські примірники. Деякі рисунки С. Шабатури в кольорах. Більшість рисунків — плани майбутніх гобеленів. Гобелени на тему давньої історії України (схили, половини), гобелени на тему Тараса Шевченка, Лесі Українки... Багато формальних шукань: композицій, кольорів, а навіть форма гобелена.

МАЛЬВА ЛАНДА...

До 1974 року Стефанія Шабатура фактично не давала можливості рисувати, займатися тим, що для неї дороге і важливе від усього... В 1974 році вона одержала зошит для рисунка, фарби, пензлі, олівця, папір. Усе це привіз С. Шабатура сам представник Львівського КГБ, Шумейко. (Власне тому адміністрація табору не забирала від С. Шабатури фарб, які належать до предметів заборонених в місцях позбавлення волі).

Рисувала С. Шабатура дорочно, у ті рідкі хвилини вільного часу, коли не була покарана, коли не була в карцері, в ПКТ (в карцері не вільно мати навіть кусочка олівця). А у важкі, бездільні, дуже довгі години, дні і місяці карцеру і ПКТ, народжувалися думки, тільки їй відомі плани праці... Під час попередніх обшуків рисунків та есклібісів не забирала. Але в 1976 році ванди знищили все, що художниця зробила в неволі. А може адміністрація все ж таки не здійснювала цього блюзнірського акту? Може її тільки залякали, щоб причинити їй ще більше болю, зломити духовно? У Стефанії Шабатури немає листів. Це викликає не більший неспокій про її долю. Важко в тюрмі. А совєтська тюрма є зокрема страшна. Ще багато гірше — коли відірвають останню нитку, зв'язок з волею — листом.

Стефанія Шабатура не вчинила ні кримінального, ні „державного“ злочину. Злочином є піддавати її тортурам, репресіям і знущанням, калічити її фізично і намагатися знищити її духовно. Злочином є палити її творчість. Ці злочини здійснюються в країні переможеного соціалізму, під ширмою соціалістичної легальності.

Сподіюся, що це не пошкодить мистцям — „літнім“, „правим“ і іншим, творчим інтелекту, усім кому дорога людина і її високі стремління, виступати на захист Стефанії Шабатури і її творчості.

Я надіюся, що міжнародні організації, які присвятили себе боротьбі за людство, за людські права — будуть наполегливо домагаються можливості відвідати „виправно-трудове утворення“ де голодом і холодом мучать Стефанію Шабатуру, де згоріли її творчі праці, — будуть добиватися можливості отримати від самої Стефанії Шабатури свідчення про здійснені над нею злочини.

Жовтень 1976

Мальва Ланда

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ
УНСоюзу!

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ

дільця з Українським Громадянством і Членами сумнозвестного, що відійшов у Вічність

ед. н. проф. д-р
ОЛЕКСАНДЕР ГРАНОВСЬКИЙ

Почесний член Товариства Українських Інженерів Америки.

Родині Покійного висловлюємо глибоке співчуття.

УПРАВА ТУА

Інж. Євген Івашків...

(Закінчення з стор. 1-01)

І. Базарко і адв. Р. Гуглевич — почесні члени. На самому початку Збори затвердили покликани на пленарному засіданні в листопаді Номінаційну комісію, обрали комісію Верифікаційну (д-р І. Серант, Р. Крупка і п-на Мотиль) і Статуту до якої увійшли адвокати: Р. Гуглевич, І. Флис, А. Лозинський, В. Савчак і О. Соколинський; вислухали звіти голови, касира і доповідуючих культурно-освітнього референта та референта шкільних справ. Звіт голови д-ра В. Савчака, який складався з 8-х розділів і охоплював загальну діяльність, перелік керівних органів і комісій, Комітет 200-річчя ЗСА і 100-річчя Українського Поселення, побут Пліччів в ЗСА, діяльність Управи, стан членства, шкільництво і фінанси — був розданий учасникам при реєстрації, а звітодавцю тільки доповнював його своїми зауваженнями. Про фінансову господарку інформували касир М. Хоманчук, спершу про фінанси КУАЮ, а опісля Комітету 200- і 100-річчя. Звітуючи про імпрези Комітету 200- і 100-річчя, головою якого був адв. І. Флис, звітодавцю відмітив, що однією з найбільш важливих імпрез Комітету був концерт Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка з Детройту; всі інші імпрези були дефіцитні, але за час українці Нью-Йорку здобули багато моральних і політичних успіхів. Комітет мав 35,439.65 доларів загального приходу з усіх імпрез і 35,372.00 дол. розходу. Сальдо Комітету 67.65 доларів. Загальну аналізу праці зробила Контрольна комісія, звіт якої відчитав на Зборах голова мгр І. Винник. Над звітуванням управи відбулась дискусія у якій брали слово: Е. Манацький, д-р М. Шпитко, який дякував Комітетові за допомогу у влаштуванні 50-річчя з дня трагічної смерті Симона Петлюри, С. Чума, д-р О. Соколинський, Дарія Степаняк, адв. Р. Гуглевич, Г. Яремчук і мгр І. Базарко. Останній дискусію виносив при тому деякі справи структури УККА і діяльності великих Відділів у метрополії.

Після виборів нової Управи, д-р В. Савчак, проф. д-р

І. Соневицький і пані І. Куровицька поінформували про деякі запальовані Комітетом праці на 1977 рік, а саме Січневі Роковини, які відбудуться в Нью-Йорку 23 січня і у програмі яких виступити з п'єсою „Мина Мазайло“ Миколи Куліша Театр „Заграва“ з Торонта на коротку промову перед виставою виступить молодий адвокат Адрия Сливко. Комітет крім того пропонував перенести Роковини Шевченка з безреша на травень, як це роблять в Україні, а в березні святкувати роковини Чупринки і УПА. Представник Централу УККА мгр І. Базарко при тому інформував згідно з рішенням Екзекутиву УККА день 22-го січня повинен відзначуватися, як день солідарності українців на поселеннях в Україні; 17 січня 1977 р. відбудеться святкування Української Державності в Облаї, а 27-го січня буде Українським Днем в Конгресі ЗСА.

Вкінці новообраного голови інж. Є. Івашків висловив своє „експозе“, яке він стисло скопював у 14 точках. При тому він звернувся до громади на застрашуючий стан в Україні, де окупанти викладають навіть кулі берізки над річкою, а бої листки клена навісили проти сонця — це так зв. „трик“ світлиця. Деякі дерева відзначались великими контрастами; одне вже без чуйності, — заявив Є. Івашків, — і дехто вже починає забувати для чого ми залишили нашу землю. Він закликав будити сумління, що сплять, снідають і об'єднано відяряти в найбільш чуйні місця ворога. У згаданих 14-х точках голова між іншим згадав про справи єдності, молоді, Церков, студентські громади і товариства, фестивалі молоді, проблеми в Україні, українське шкільництво, культуру і мистецтво; однієї. Для здійснення цих справ голова запросив на свого дорадника колишнього довголітнього голову КУАЮ адв. Р. Гуглевича.

Загальні Збори формально закрив голова Президії мгр І. Винник, а присутні відіпавли пісню „Боже Великий“.

Після виборів нової Управи, д-р В. Савчак, проф. д-р

З діяльності ЛМКлюбу в Нью-Йорку

(Закінчення з стор. 1-01)

„Як осінні горами ходить“

У п'ятницю, 5-го листопада ц. р. Літературно-Мистецький Клуб у Нью-Йорку влаштував вечір прозірок, скоплених цієї осені в Кетсільських горах, в околиці містечка Феніції, що їх поробив і висвітлив маестро Теодор Терен-Юсків, великий любитель природи і мистець фотографічної штуки. Програму вечора відкрив голова Клубу інж. Іван Жуковський, вітаючи в присяжному, дружньому настрою маестра Терена і гостей, що прибули поглянути на справжню чуду осінньої природи серед гір і лісів.

Погасли світла і на великому екрані почали появлятися чудові прозірки, одна краща другої, скоплених Ред заліснених горбів у всяких варіантах ранньої осені, коли шпильові дерева зеленіють, а інші змінили вже свою барву на легкоїржаву. В інших місцях, де потиснув мороз, панорами зовсім інша. Листяні дерева втратили свою зелень, замінюючи її на багато відтінків, від ясно-жовтого до темно-золотого, що іноді на тлі темного-зеленого лісу.

— робило враження нереальної казки. Інші прозірки показували багатрішні берізки над річкою, а бої листки клена навісили проти сонця — це так зв. „трик“ світлиця. Деякі дерева відзначались великими контрастами; одне вже без чуйності, — заявив Є. Івашків, — і дехто вже починає забувати для чого ми залишили нашу землю. Він закликав будити сумління, що сплять, снідають і об'єднано відяряти в найбільш чуйні місця ворога.

У згаданих 14-х точках голова між іншим згадав про справи єдності, молоді, Церков, студентські громади і товариства, фестивалі молоді, проблеми в Україні, українське шкільництво, культуру і мистецтво; однієї. Для здійснення цих справ голова запросив на свого дорадника колишнього довголітнього голову КУАЮ адв. Р. Гуглевича.

Загальні Збори формально закрив голова Президії мгр І. Винник, а присутні відіпавли пісню „Боже Великий“.

Вечір „Слова“

Літературно-Мистецький Клуб в Нью-Йорку при співучасті Об'єднання Українських Письменників „Слово“ запросив українське громадянство в п'ятницю, 12-го листопада ц. р. на вечір поезії і прози, в якому взяли участь: поетеса Ліма, письменниця Ульяна Любич, поет Вадим Лещ, голова Об'єднання, Остап Тарнавський, Іван Керницький-Ікер, а також Володимир Лисняк, що читав поезії Лещика, Пили-

смениця Докія Гумєнна захворіла і не могла прибути до Клубу.

Вечір відкрив голова Клубу, інж. Іван Жуковський, тепло вітаючи визначних авторів вечора і численні прибулих гостей, для яких ледве вистачило крісел, коли на вечір прибули теж молоді учні школи українства СУМА із своєю директоркою, проф. П. Андрієнко - Дачук. П р о г р а м о ю вечора проводив маестро Степан Крижаківський, який перед виступами авторів подавав їхні дотепніші літературні огляди в прозі чи поезії і назви виданих ними творів.

Програму вечора започатковував актор Володимир Лисняк, прочитавши у мистецькій формі декілька поезій Вадима Лещика з різних його збірок, виданих ще в Краї і на еміграції, за що владичі слухачі нагородили його рясними оплесками, а прямию авторів тих поезій належно вшанували. З черги песети Ліма відтворила з пам'яті декілька поезій із своїх виданих збірок, що дуже подобалося присутнім і своїм ніжним змістом, і гарним відтворенням, то слухачі не поскупили авторів оплесками.

Відома письменниця і редакторка журналу „Наше Життя“, Ульяна Любич, відчитала нарис „Повернення“, змістом якого є драматичні переживання нещасних жертв совєтської тиранії, що повертались із заслання, не знаючи що знайдуть у своєму давньому місцевості, від якого їх насильно відірвали. Приявні щирі, як різнокольорові хризантеми, жовті, рожеві червоні, засаджені цілими рядками, і кущі червоних роже. Накінці ще прозірки з Кетсільських горбів і лісів правдивої осінньої краси, що райдужними кольорами маняли очі присутніх гостей.

Після короткої перерви виступив поет Остап Тарнавський, появу якого приявні вшанували теплими оплесками. Д-р Тарнавський читав свої вибрані поезії, а після їх прослухання слухачі дякували поетові і письменникові за зміст і форму прослуханих модерних поезій. Іван Керницький-Ікер, як завжди розмазав присутніх своїми фейлетонами і гуморесками, що наводили усмішку і веселий настрій.

Під кінець вечора маестро Крижаківський від імені Управи обдарував пані письменницю квітами, а голову ЛМКлюбу подякував усім авторам за їхні виступи, що читав поезії Лещика, Пили-

ПОДЯКА

З Божого призначення відійшла від нас наша Найдорожча Любимка, Мати та Бабуля — 24 листопада 1976 р. на 71-му році життя між нами, та перейшла від нас до життя вічного.

бл. п.

Катерина з Губицьких Баган

уроджена 6-го серпня 1905 р. у місті Балигороді, при тоді Гр. Львівського Воєводства в Україні.

Г смутку полишила старшу дочку Ольгу, заміжню Франко і зятя Реймонда та дві доньки Світлю і Катерину. Дочку молодшу Стефанію, заміжню Присяжнюк, зятя Ярему, трос онуків — Звенислава, Ярему А. Марка. Сина Зеновія, Марію — синову й трос онуків: Андрія, Христину й Марію. Сестриного сина Губицького Володимира, більшість рідні розкидані в Україні й Польщі.

Найперша подка Божественним Отцем Невороченого Зачаття Української Католицької Церкви в Гентрему за так званих похоронних відряд, Паннахид, Св. Літургії та з молитвами участі численного походу людей, відповалдження Покійної на місце Вічного. Спочинку на цвинтарі Мавит Олівет. Також велика подка Приятели, Знайомим і всім Громаді церкви за так численну участь у похоронних молитвах.

Також подка за так цінні датки на Службу Божу, як зложення катін Покійної в останні. Також подка похоронному заведеному Вугай, як переведення похорону.

Хай Милосердя Господь нагородить всіх сторичею.

Опечалений МУЖ, ДІТИ І РОДИНА

Подяка

Цією дорогою складаю срдечну подяку
ВІП. П. Д-рові РАСИЛЕВІ САЛЯКОВІ
та
ВІП. П. Д-рові РОМАНОВИ ДИКОМУ

за дуже добравляю у успішну лікарську поміч у часі мого несподіваного захворіння, двотижневого перебування у лікарні та після того.
МГР ОЛЕКСАНДЕР ЛУЦКИЙ

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ

дільця з Українським Громадянством і Членами сумнозвестного, що відійшов у Вічність

ед. н. проф. д-р
ОЛЕКСАНДЕР ГРАНОВСЬКИЙ

Почесний член Товариства Українських Інженерів Америки.

Родині Покійного висловлюємо глибоке співчуття.

УПРАВА ТУА

В ДРУГУ СУМНУ І НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ

РІЧНИЦЮ, ЯК З ВОЛІ БОЖОЇ ВІДПІШОВ

У ВІЧНІСТЬ

мій Дорогий І Незабутний ЧОЛОВІК

бл. п.

ЮРІЙ КОНОНІВ

буде відправлена

Паннахид

за СПОКІЙ ДУШ ПОКІЙНОГО

в понеділок, 27-го грудня 1976 р.

о год. 11:30 ранку

в Українській Православній Церкві СВ. ТРОИЦІ

при Лайонс Алені в ІРВІНГТОНІ, Н. Дж.

Заупокійні Святі Літургії

будуть відправлені

в понеділок, 27 грудня 1976р.

о год. 10-18 ранку в ХРАМІ-ПАМ'ЯТНИКУ в БАВНД

ВРУКУ, Н. Дж.

в Українській Православній Церкві ВСІХ СВЯТИХ в

НЬО-Йорку, Н. Дж.

в Українській Католицькій Церкві в ОШАВІ, Онт. Канада.

Про молитви за спокій Душі Покійного просить —

ДРУЖИНА

Свято І. Франка з доповіддю проф. В. Ревуцького у Вінніпегу

Пригодна сесія Української Вільної Академії Наук у Канаді (УВАН), з нагоди 120-річчя народження Івана Франка, відбулася 21-го листопада ц.р. у Вінніпегу, в аудиторії Українського Читальні „Прогресу“, з доповіддю у Канаді (УВАН), з нагоди професора слов'янських та орієнтальних студій у університеті Вікторії, Б.К. Валерія Ревуцького.

Сесію відкрив її президент Ярослав Розумний, професор і голова славістичного департаменту університету Манітоби, а також голова гуманістичного відділу УВАН.

Відкриваючи сесію, проф. Розумний повідомив, що ця сесія в пошану І. Франка сполучена також з традиційним ювілейним днем Української Академії Наук, яка була відкрита в Києві у листопаді 1918 р., а потім, як її продовження у вільному світі, в січні 1946 р. в Англії (Німеччина), під іменем Українська Вільна Академія Наук; в Канаді — в 1950 р.

Після цього повідомлення президент представив прелєгента:

Проф. В. Ревуцький є одним з визначних знавців українського театру і тому Академія запросила його на це свято з доповіддю про драматичні твори І. Франка. Як історик театру, літератури, розуміючи, що він є високо авторитетним в цій ділянці. Проф. Ревуцький учився в Києві. Віншу фахову освіту здобув у Києві й Москві, в Канаді продовжував її в Торонто. В роках 1960-1976 був професором слов'янського департаменту у університеті Британської Колумбії, а сьогодні професор департаменту слов'янських та орієнтальних студій у університеті Вікторії. Він є автором численних статей про український театр українською, англійською та іншими мовами (почавши з 1938 р.). У Парижі вийшла в світ його велика книга „П'ять великих українських авторів“ (1955). Він є також співредактором англоукраїнської енциклопедії.

Описав проф. Розумний прелєгента до слова, під яким оплески аудиторії.

„Не легко говорити про одну галузь у творчості І. Франка, — сказав проф. Ревуцький. Особливо виділити з цієї творчості його драматичні твори. При всій їх цінності, в них Франко менший, як в своїх поетичних й белетристичних творах, і тому важко говорити про Франка

лише як драматурга“. Однак, коли проф. Ревуцький перейшов до огляду й аналізу драматичних праць Івана Франка, він резюмував так широко й глибоко свою тему, що й з цих творів Франко виріс у весь свій зріст.

Прелєгент подав історію зацікавлення Франка в драматургію, його невдачі спроби; знову поштовх до них, коли йому звернули увагу, що в його повістях і повісті повно драматичних елементів. Вплив Драгоманова на орієнтацію — від фольклору до психологічних і соціальних проблем. Перехід від романтики до реалізму, поворот час від часу до романтики „для відпочинку“ і т.п. Нарешті великі успіхи і слава. Особливо прелєгент спинився на драмах „Учитель“ і „Украдене щастя“. Він проаналізував всю структуру драм, технічні засоби, які вживав метаставо Франко, підбрав і відповідно групував діючих осіб, процеси їх психіки і т.п., щоб досягнути бажаних ефектів і психологічної неминучості розв'язки. Фольклорна палора у Франка залишалася, бо така була українська дійсність, але зміст його драм був глибоко психологічний і соціальний.

Проф. Ревуцький дав також яскравий історичний образ розвитку театральності мистецтва на українській сцені, як на західній частині України, так і на Київщині, щодо виконання драматичних п'єс й інтерпретації їх та їхніх окремих характеристик. Перед мисленими очима слухачів пройшли знамениті українські драматурги, Старицький, Тобілевич, Карпенко-Карий, Кропивницький і інші, та знамениті режисери й артисти — Рубчин, Садєвський і інші аж до розквіту українського театру в часі „Березилля“ і т.д.

Взагалі, прелєгент дав такий багатий всебічний матеріал, що треба було згадати все те на рекордову стрічку, щоб воно залишилося зафіксованим на відеореєстрації його, як невичайно цікаву лекцію. Все ж воно залишило глибокий слід у пам'яті численних слухачів, що мали приємність бути на святі великого українського поета-каменяра і разом прослухали доповідь небудничого гостя-прелєгента.

Після доповіді були деякі запити присутніх до прелєгента, на які він давав радісні й повільні відповіді.

Сесію закрив президент УВАН проф. О. О. Баран.

Інф. УВАН

Розгортається робота для підготовки з'їзду „Граєрів“

Для 28-го листопада ц.р. відбулося неформальне засідання тимчасового комітету для улаштування з'їзду колишніх студентів високих шкіл Грау і Леобену. В засіданні взяли участь М. Чирівський, п-і Л. Лапчик, Л. Калінич, І. Турянський і Р. Богатюк. М. Чирівський, повідомив, що д-р Е. Новосад з Фестервіллу, Па, пише, що такий з'їзд треба обов'язково відбутися з огляду на великий склад абсолютних цих шкіл у суспільстві, професії й культурне життя української спільноти. Є також загальна надія на побачення багатьох друзів і знайомих з багатьох років.

Інж. Л. Калінич з'ясував про свою перепику з Градом (інж. Хоминим). Ішлося про це, щоб дістати зокрема хроніку „Січі“ на з'їзд, інж. Хомин запропонував теж накреслення південного філіалу з Грау і Леобену, пересилку на з'їзд відзнак Товариства для всіх учасників з'їзду. Обговорено теж можливість проплатити грамат у 80-річчя студентського Т-ва „Січ“ приватним коштом голови.

Розділено функції контакту шляхом листування із „Граєрами“ в місцевих центрах ЗСА і Канади зокрема.

Для околиції Нью Йорку і Північного Нью Джерсі запропоновано ширші східки колишніх студентів Грау і Леобену на суботу, 12-го лютого 1977 р. в Народному Домі Ньюарку і Грінвуді при Проспект вул., на год-б-ту по полудні, де були обговорені деталі з'їзду. При цьому кореспонденцією до:

рогою пп. Турянський, Богатюк і Калінич звернувшись з проханням до таких „Граєрів“, щоб вони зайнялися підготовою до з'їзду в таких центрах: Т. Григорчук — в Міннеаполісі; М. Бровар — в Чикаго; Р. Білик — в Філадельфії; С. Тимак — в Піттсбурзі; М. Богатюк — в Сиракузах; Н. Цибульський — в Торонто; І. Проданюк — в Каліфорнії; П. Джуль — в Детройті; А. Жуковський — в Парижі; О. Борецький — у Мюнхені; п-і Л. Жук — в Монреалі; Л. М. Гурко — Шара — в Люїсвіллі; С. Веремчук — Потакет; п-і Р. і М. Панковецькі (дівочі прізвища) — в Буенос Айресі; Я. Хомин — в Грау.

Координацією листування і приготуванням ресару зайнялися п-і Л. Лапчик.

М. Чирівський писатиме до ректоратів високих шкіл Грау і Леобену, пропонує зайняти переселення привітів з'їздові на 24-го вересня 1977 р. Вищегаданим паням і панам пропонується об'єднати свого роду становища „капітанів“ у ваших центрах і зайнятися розповсюдженням з'їзду, який тоді увінчається повним успіхом. Як це було сказано, з'їзд відбудеться на Союзівні 24-го і 25-го вересня 1977 р. при повній співпраці адміністрації оселі, а зокрема дир. В. Каса відносно проханням і підтримки. Програма з'їзду згрубує будинок після північної, а детально устаткована по обидві ідей і думок з „капітанів“ і загальною кошти „Граєрів“ і „Леобенців“.

Микола Чирівський

Концерт струнної оркестри МЛІ з Торонта в Оттаві

Концерт відбувся 30-го жовтня в аудиторії середньої школи Де Ла Саль, о год. 7:30 під диригентурою професора Івана Ковалів. Програма концерту складалася з творів класичних, Г. Ф. Генделя, А. Вівальді, Е. Ельгара, П. С. Баха, Г. Гольдста і української сучасної композиторки Жанни Колодуб — „Симфоніста“. Це новий, пориваючий до життя, знаменитий твір.

Певна на сцені оркестри з диригентом і виконувачами програми дас слухачеві невимовно радісне враження. Українська публіка в Оттаві, звикла до концертів співацьких або танцювальних. Цим разом певна виконавців із 38 осіб з інструментальної скрипки, віолончель і контрабасів, викликала і цікавість, і здивування.

Здавалося б, що струнна оркестра, це досвідчені тільки для інших. Слухаючи виконання програми, народжується дивна свідомість, радості і гордості, що це українська молодь здобула знання вичити так знамениті музичні мистецтва. Слухаєш дивуєшся та любуєшся виконанням програми.

На окрему увагу заслуговують солісти: О. Ковалів, Г. Стрілець — скрипка, і Харитя Голод, віолончель. Всі вони дуже вартісні і обдаровані мистецтвими великими талантами, бо жива Україна все родила і народжує нових мистців.

Ця оркестра з дуже дисциплінованою з'єднаною, а її виконання звучить у якнайкраще настроєному мистецькому і чистому тоні, наскрізь професійно, що свідчить також, що інструменти є високої вартості, а ціна поодинокого інструменту перевищує злиш чотирьох тисяч доларів і вгору, отже виконавці, це же дозрілі професіонали.

Тому, що аналізувати і оцінювати докладно виконання поодиноких творів забрало б

більше місяця, прошу вибачення за мої дуже скромні признання, в першу чергу диригентові: проф. І. Ковалів, доказав дуже великого культурно-мистецького діла, став творцем задуму цієї оркестри і її рушійною душею.

Професор Ковалів найкраще знає скільки завзятої праці він вклав для цієї оркестри, щоб довести її до теперішнього мистецького рівня. За ним, знають докладно про вклад праці також усі виконавці, а всім знають про це і батьки тих виконавців.

Окружна оркестра МЛІ в Торонто, це дуже високомистецька, культурна українська одиниця, яка своїм існуванням з гордістю цілої української групи в Канаді і служить взірцем, як можна і як треба плекати українську культуру перед вільним світом.

Та це не все вже зроблено. Роздумуючи про цей живий образ на сцені, народжуються свіжі думки. Життя є радісне і багате тільки тоді, коли воно є творче і коли буйно росте. Струнна Оркестра МЛІ вже від довгих років народилася, та живе українськими молодими талантами зі своїм творчим диригентом проф. І. Ковалівим. На ній покладає велика надія і кінечність вирости на першу українську симфонічну оркестру у вільному світі. А доклати цього величчя діла, ніхто тут українця не заборонос. До цього треба тільки належного зрозуміння широкого патріотизму.

Мілена Рудницька
Невидимі Стигмати
Книжка у твердій темно-бронзовій обгорті із золотими буквами. 552 сторінки із фотографічною документацією. Ціна 15.00 доларів.
СВОБОДА
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

чного суспільства, яке рідше, що вже крайня пора стати нам на вищий шабель розвою української культури. Торонто-Україна досі видала вже багато зусиль в тому напрямі, що дає підставу вірити і надіятися, що дуже численні і гідні родини, напевно пішуть доріст своєї молоді до МЛІ на науку до українських професорів, які виконують із неї репрезентативних дійсних музиків. Тому, нехай талановитий український доріст буйною хвилею візьметься до науки. Нехай українські родини не жалують грошей на дорогі інструменти для своїх дітей. Знаю, що на цей зазив напевно відгукнуться тільки вибрані родини, ці котрі дійсно люблять своїх дітей і хочуть нести повну відповідальність за їхню радісну майбутність.

А хто ж заборонос в інших середовищах українського поселення, йти гордо за приміром Торонта і сповняти культурну місію в обороні поневоленої України? Хочеться теж висловити належне признання усім оркестрантам, усім їхнім батькам, а зокрема тим родинам, з яких є по два, по три оркестранти, імена яких є: Цибульський, Гоголі, Ключає, Кучаки і Мазури. Усім ім честь і слава, що виказали музичні багаті таланти, яких не марнують. Усі вони практично виказали великий патріотизм, обов'язок і любов до України. Їхні труди творців уже поблагословили і їх надалі буде благословляти.

Нехай сповняться ім мої побажання, щоб почути черговий їхній концерт на сцені Оттавської Опери для широкої публіки.

Інж. Степан Симко

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ,
19-го ГРУДНЯ 1976 р.
КЕНЗАС СІТІ, Кен. Річні загальні збори Б-ва св. Володимира 323 Віль. відбуваються в відділовій залі при 10 N. Ferres, Kansas City, Kansas. — Д. Яремко, гол., М. Ериский, кас. М. Білик, сек.

УВАГА!

Повинні на книгарицьких полицях!

ВОЛОДИМИР ЯНІВ ЖИТТЯ

4-та книга лірики
Портрет автора — ЛЮБОВСЛАВА ГУЦАЛЮКА
В книжці 30 ілюстрацій ГАЛІНИ МАЗЕПІ
Сторінки — 120. Ціна — 5.00 дол. (з пересилкою)
КНИЖКА ЗУСТРІЛАСЯ З ВИСОКОЮ ОЦІНКОЮ КРИТИКИ!

Замовляти можна в книгарицькому відділі при „Свободі“, пересилуючи чек або поштовою переказом.

„СВОБОДА“ BOOKSTORE
30 Montgomery Street · Jersey City, N.J. 07303

Увага! Високоцінні двомовні збірки вибраних творів
ВАСИЛЯ СІМОНЕНКА

„ГРАНІТНІ ОБЕЛІСКИ“

в українському оригіналі та англійському перекладі
Андрія М. Фр. Чирівського
Книжка ілюстрована мистецтвими рисунками
Мотрі Ходковської
144 сторінки. Двокоштове видання, на кредитному папері.
Ціна 5.00 дол. з пересилкою.
Мешканці сходу Нью Джерсі люблять 5-й стейтсменський податок.

Замовляти: книгарицький відділ при „СВОБОДІ“
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303

ПРИЙМАЄТЬСЯ ОГЛОШЕННЯ СВЯТОЧНИХ ПОБАЖАНЬ У „СВОБОДІ“

Адміністрація „СВОБОДИ“ повідомляє, що йдучи назустріч загальним побажанням, вона й в цьому році признає окремі шпальти збільшеного Різдвяного числа на оголошення традиційних святочних привітів і побажань.

ЦІНИ ОГЛОШЕНЬ:	
1 ряд через 1 шпальту	\$ 4.00
1 ряд через 2 шпальти	6.00
2 ряди через 2 шпальти	10.00
3 ряди через 2 шпальти	15.00
4 ряди через 2 шпальти	20.00
5 ряди через 2 шпальти	25.00
6 ряди через 2 шпальти	30.00

Та в інших розмірах.
Треба сподіватися, що загальне Громадянство використас що нагоду, щоб передати свої традиційні побажання та дати себе знати своїм рідним, приятелям та знайомим навіть в найдалішх закутках світу, куди навіряд чи звичайна пошта занесла б таку вістку. Великий тираж „СВОБОДИ“ та відповідний зміст збільшеного святочного числа, надають таким побажанням окремої вартості і значення.

ОГЛОШЕННЯ ПРИЙМАЄТЬСЯ

за старим стилем до 30-го ГРУДНЯ 1976 року
При замовленні ПРОШУ ЗАЗНАЧУВАТИ НА КОТРІ СВЯТА. Оголошення будуть поміщені в порядку їхнього приходу, в першому числі ті, що скоріше надішлють свої замовлення.

Зголошення святочних побажань, РАЗОМ З ГРОШЕВОЮ ОПЛАТОЮ, залежно від величини оголошень, надіслати до:

„Свобода“
30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

СКОРИСТАЙТЕ З ВИМКОВО ДОБРОЇ НАГОДИ — ОГЛОШЕННЯ в новому Календарі УНСоюзу на 1977-ий рік

Ціни помірні: в повному 20-тисячному тиражі „Свободи“.

Один сторінок	\$90.00
Пів сторінки	\$50.00
Чверть сторінки	\$33.00
Один восьмий стор	\$26.00

Замовлення і належності просять надіслати найдаліше до 31-го січня 1976 року.

Svoboda

36 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302

ПОВІДОМЛЕННЯ Адміністрації „Свободи“

З уваги на закінчення біжучого року, Адміністрація просить всі Товариства чи поодинокі особи, що довгують за оголошення, врівняти їх конечно найдалі.

до 25-го грудня 1976 року

НАЙКРАЩИМ ДАРУНКОМ на СВ. МИКОЛАЯ і під ЯЛИНКУ

6

Студійна (Колежова) Грамота УНСоюзу

ЯКА ЗАПЕВНІТЬ ВАШИМ ДІТЯМ І ВУКАМ ВИСОКІ СТУДІ, ЯКІ ВІДКРИЮТЬ ІМ ДВЕРІ ДО ЩАСЛИВОГО І УСПІШНОГО ЖИТТЯ.

По інформації в справі коледжового забезпечення просимо звертатися до місцевих секретарів УНСоюзу, або до Головної Канцелярії на адресу:

Ukrainian National Association, Inc.

P.O. Box 76 — 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

Увага!

Вже появилася друком два прекрасні історичні документи:

„Денник Начальної Команди УГА“ і суд над генералом М. Тарнавським

DIARY OF THE SUPREME COMMAND OF THE UKRAINIAN GALICIAN ARMY

Сторінок 326 тверда обкладинка. Ціна 10.00 дол.
Замовляти можна в книгарицькому відділі при „Свободі“, пересилуючи чек або поштовою переказом, дозвучуючи 0.7 центів на копійку переказом.

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

ЦІННИЙ ДАРУНОК

передплата „СВОБОДИ“ для Ваших Рідних, Приятелів чи Знайомих!

Річна передплата 30.00 доларів.
Замовлення, залучуючи чек або моні ордер слати —

„Svoboda“

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Український Народний Союз

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.

P.O. Box 76 — 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

ПАНОВЕ:
Прошу вислати інформації про забезпечення.

Ім'я і прізвище

Адреса

Місто

Стейт

Зіп код

МОЯ ДАТА НАРОДЖЕННЯ:

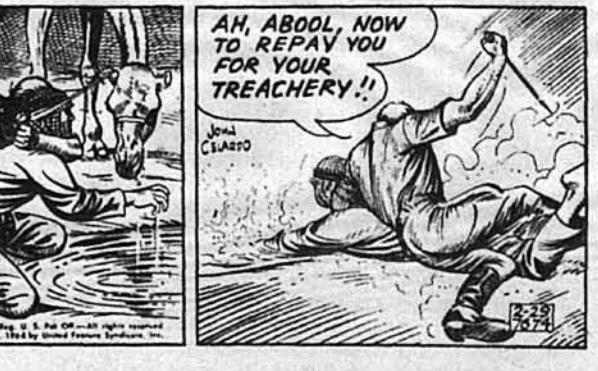
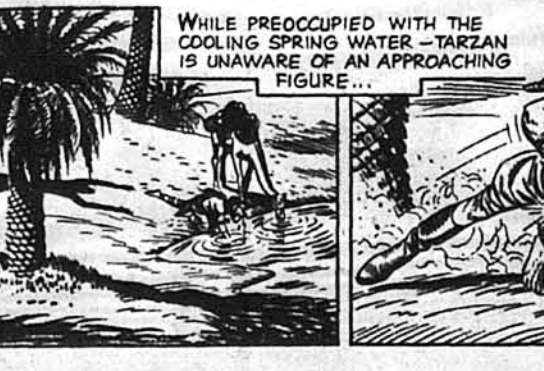
день

місяць

рік

Зайнятий питтям холодної води з потоку, Тарзан не заважав...

ТАРЗАН, Ч. 7674. Несподіваний напад!

Жує, що до нього наближається...
От, Абуле, тепер вітаючись тобі за твою зраду!!!